

#27 martie - aprilie 2010

ARHITECTII ȘI BUCUREȘTIUL

ISSN 4133 - 1234

expoziție **PARIS. DESIGN EN MUTATION** eveniment **PREMIUL PRITZKER PENTRU SANAA** concurs **PREMIUL EUROPEAN PENTRU SPAȚIU PUBLIC** proiect **LES CONTRATS DE QUARTIER**

3,9 LEI

70 YEARS OF
hülsta

Picioare lungi și atractive de care te îndrăgostești: D16 de la hülsta.

hülsta studio

Carol Park Residence - bd. Mărășești nr.2B S4 București
tel: 0770 462 163 / 021 32 33 171 www.huelsta-studio.ro

hülsta

AGENDA OAR

- Comisia Tehnică a Primăriei București 04

EVENIMENTE INTERNE

- Paris / Design In Mutation 14
- Ateliere de patrimoniu 15
- Re-acțiunea Arhitect: Arhitecturi 15

ECO-HABITAT

- Sunlighthouse. Prima casă unifamilială cu zero emisii de carbon din Austria 16

EVENIMENTE EXTERNE

- Premiul European pentru Spațiu Public Urban 20
- Premiul Pritzker 2010 pentru SANAA 24
- Maribor EPK 2012 26
- Les contrats de quartier 30
- Teatrul Național al Chinei, Beijing O insulă de sticlă 34

PUBLICAȚII

- Noutăți Prior Books 38

Foto copertă: © KARO* și Architektu++Netzwerk.

ARHITECȚII ȘI BUCUREȘTIUL #27
NUMĂR FINANȚAT DE CĂTRE OAR
DIN FONDUL TAXEI TIMBRU DE ARHITECTURĂ

Filiala București OAR

Președinte arh. Mircea Ochinciuc

Colegiul director

arh. Mario Kuibuș, arh. Dan Marin,
arh. Cristina Gociman, arh. Crișan Atanasiu,
arh. Bruno Andreșoiu

Adresă:

str. Academiei nr. 18-20, sector 1, București,
tel. 303.92.26

www.oar-bucuresti.ro

Editor: igloo media

Bord editorial:

Bruno Andreșoiu
Adrian Ciocăzanu

Redactor șef:

Viorica Buiică

Redactori:

Anca Rotar
Loredana Brumă

Reka Țugui

Grafică:

Mihai Ene

DTP & procesare imagine:

Cristian David

Corectură:

Andreea Amzoiu

Adresă:

str. Brezoianu nr. 4, sector 5, București,
tel. 313.41.18, office@igloo.ro

Stimați colegi,

Conducerea Ordinului Arhitecților București vă aduce la cunoștință dorința sa de a promova transparența în ceea ce privește activitățile și deciziile sale. În consecință, buletinul „Arhitecții și Bucureștiul”, distribuit gratuit tuturor membrilor filialei, va încerca să prezinte mai elocvent toate activitățile Ordinului și problemele cu care acesta se confruntă. Buletinul „Arhitecții și Bucureștiul” poate fi descărcat în format .pdf de pe site-ul oficial al Ordinului accesând adresa: www.oar-bucuresti.ro

Pentru o mai bună comunicare cu toți membrii Filialei București, vă invităm să vă exprimați opiniile legate de activitatea OAR București și de ceea ce ar trebui să reprezinte prioritățile de acțiune ale organizației noastre.

Am dori, de asemenea, să ne indicați subiectele pe care să le abordăm în numerele viitoare ale Buletinului „Arhitecții și Bucureștiul”. Vă mulțumim și așteptăm răspunsurile dumneavoastră!

ȘEDINȚELE COMISIEI TEHNICE DE URBANISM ȘI AMENAJAREA TERITORIULUI A PRIMĂRIEI BUCUREȘTI

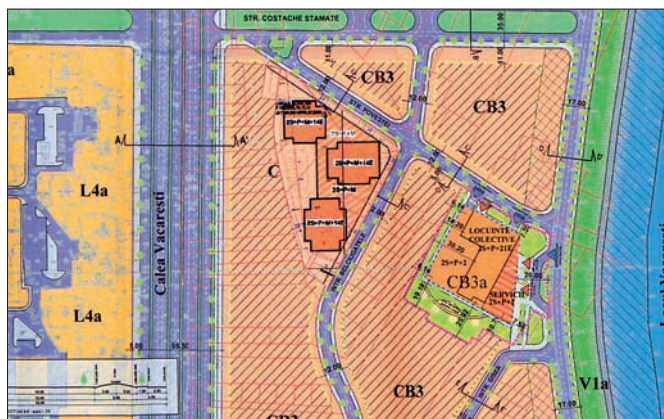
Continuăm informarea membrilor OAR asupra ședințelor de avizare săptămânale ale Comisiei Tehnice de Urbanism și Amenajare a Teritoriului, în noua sa formulă. Selecția următoare a folosit drept criterii calitatea proiectelor aduse în discuție și gradul lor de reprezentativitate pentru oraș, caracterul lor problematic și specificitatea locală. Ședințele Comisiei sunt consemnate de domnul Constantin Hostiuc.

20 IANUARIE 2010

Alcătuirea Comisiei: Casandra Roșu, Bogdan Bogoescu, Vlad Cavarnali, Constantin Enache, Tiberiu Florescu, Dan Marin, Dan Șerban, Dorin Ștefan; președinte al Comisiei – Sorin Gabrea. Din partea Serviciilor Rețele a fost prezent d-l Andrei Zaharescu, iar din partea Serviciului Circulație, d-na Elena Boghină. A participat la prezentări și Gheorghe Pătrașcu, arhitect-șef al Capitalei. S-au dezbătut următoarele documentații:

PUZ Str. Povestei nr. 16-16A-18, S.4 / proiectant SC GEOMETRIK DESIGN ARCHITECTS SRL (revenire)

Într-o zonă definită CB3, se intenționează construirea, pe o parcelă de 6 600 mp, a unor imobile cu funcții de locuințe și servicii. S-a cerut re poziționarea clădirii, pentru că argumentul oferit de prima așezare nu ținea cont de ordinea urbanistică a zonei. Se dorește construirea unei clădiri de înălțime maximă de 18 etaje, cu două niveluri rezervate în subsol parcarilor și cu două etaje supraterane alocate aceleiași destinații. În condițiile în care zona este propusă pentru demolare totală, cu păstrarea tramei stradale inițiale, se arată că strategia de drumuri a fost respectată, propunându-se, paralel cu Bd. Văcărești, o arteră de 17 m, cu două benzi pe sens. Bogdan Bogoescu este de părere că „soluția volumetrică este, în continuare, inadecvată, iar alinierea clădirii nu poate fi, în niciun caz, realizată după stradă”, opinie continuată de Dan Șerban: „reperul și argumentul principal al acestei zone și al acestei propuneri trebuie să fie lacul”. Constantin Enache este de acord cu propunerea unui accent vertical („accentele verticale păstrează ordinea ansamblului față de Văcărești”), este de acord cu cele spuse de membrii Comisiei, dar nu poate fi de acord cu ideea de a accepta și o lamă construită lângă accent, întrebându-se „ce anume ar putea construi, în aceste condiții, vecinul de la N-E?”. Sorin Gabrea consideră că liniile de principiu ale proiectului ar

trebui să fie, pe de o parte, clădirea înaltă iar, pe de altă parte, o anume modalitate de a construi, care să permită edificabile și vecinilor. S-ar putea încerca o construire cu racorduri la vecinătăți.

Vlad Cavarnali este de părere că întreg proiectul repune în discuție atitudinea întregii zone față de lac, iar un proiect urban care să controleze întreaga zonă ar trebui să aibă calitățile unui proiect-master, care să permită controlarea tuturor loturilor. De asemenea, atrage atenția asupra faptului că, în mod normal, limitele de proprietate generează regulament și volum, nu propunerile din diverse părți. Sorin Gabrea mai adaugă, spre final, că „în noua legislație, sporul de CUT dorit nu mai este posibil”.

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Vă rugăm să reveniți, ținând cont de toate sugestiile membrilor Comisiei.”

PUZ Str. Petru Rareș nr. 5-9, S.1 / proiectant SC LUXBA DEVELOPMENT SRL

Parcela pe care se intenționează construirea se află la intersecția Căii Griviței cu Bd. Nicolae Titulescu. Se dorește construirea unui imobil de locuințe P+6 cu 7R, în condițiile în care retragerile față de strada secundară sunt de 6 m, iar față de celelalte străzi, de 7 m. Bogdan Bogoescu dorește să știe care este înălțimea clădirii care se întoarce. Se răspunde că este P+8. Casandra Roșu se interesează de distanța dintre clădirile cu care se învecinează propunerea. Se răspunde că, la nivelul unor construcții de P+6 și P+7, distanța dintre acestea este de 10 m. Dorin Ștefan este de părere că, formulată în acest fel, propunerea pare să scape din mână volumetriile, care par insensibile, oarecare. Pe de altă parte, apreciază că imobilele propuse sunt foarte urâte și că ele vor fi, într-un moment nu foarte îndepărtat, în oraș.

Tiberiu Florescu atrage atenția asupra dificultății de a se rezolva problema parcarilor – și a celor de reședință, dar și a celor pentru vizitatori – iar Dan Marin ar dori să fie mult mai

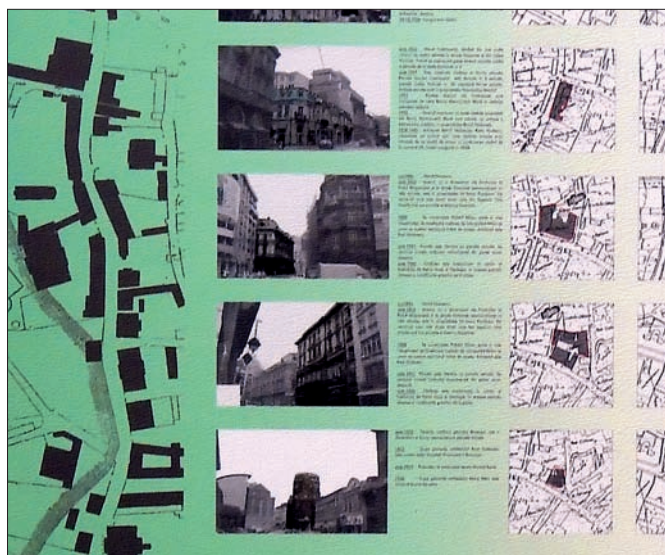
clar modul în care se face accesul acestor mașini în subsoluri și întreabă dacă există un studiu real al condițiilor, care să asigure desfășurarea ușoară a acestei necesități.

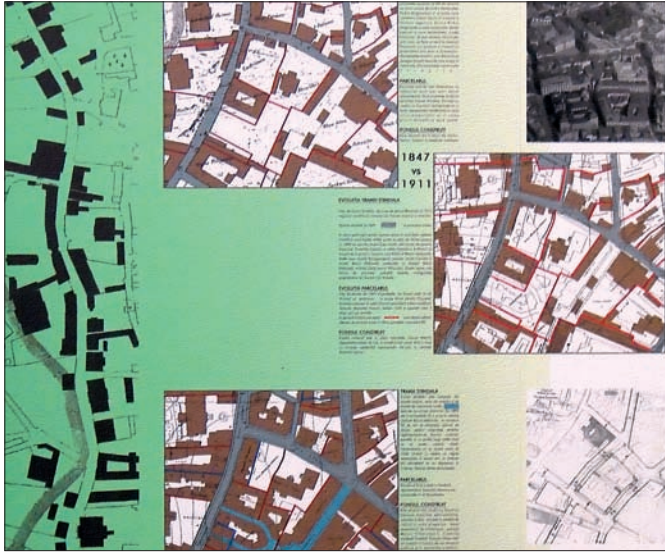
Bogdan Bogoescu este de acord cu Dorin Ștefan: „În lipsa unor posibilități reale de a controla calitatea clădirilor, orașul se va umple de clădiri lipsite de noimă și de personalitate.” Sorin Gabrea ar fi de acord cu o propunere de clădire ceva mai înaltă, dar mai suplă, și care să angajeze cu locul o relație mult mai bine supravegheată, pentru că, în toate aceste zone potențial mari, este neapărată nevoie și de edificii de calitate. Dan Șerban dorește și el o mai atentă analiză a condițiilor de locuit pe care viața la bloc le poate asigura și cere să existe măcar un trotuar minimal, decent, care să facă posibilă vecinătatea. De asemenea, apreciază că este nevoie de o analiză a circulației și de retrageri mai bine gândite ale clădirii. Constantin Enache se declară și el de acord cu această observație, mai ales că, dată fiind amploarea clădirii, ea nu poate rămâne, în niciun caz, cu un trotuar de 2 m.

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Se va reveni cu o nouă propunere, care să urmărească: 1. o ocupare mai redusă a terenului, chiar dacă s-ar opta pentru o înălțime mai mare a clădirii; 2. o reducere a CUT, care, la 3,6, e mare pentru funcțiunea de locuire propusă; 3. o volumetrie în acord cu configurația zonei, nu monobloc, poate cu un model mai sensibil, cu înălțimi diferite; 4. definirea unor retrageri corespunzătoare față de Str. Petru Rareș; 5. conceperea mai atentă a parcarilor la sol pentru vizitatori.”

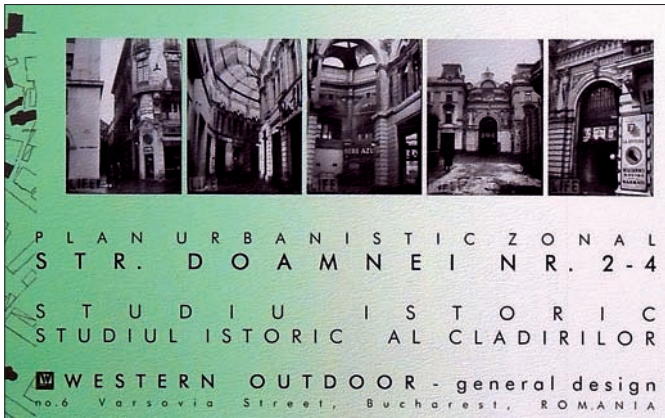
PUZ Str. Doamnei 2-4-6, S. 3 / proiectant SC WESTERN OUTDOOR SRL (consultare)

Este vorba despre reconfigurarea întregii zone care are ca parte arhitecturală principală clădirea Marmorosch Blank, iar analiza contextului își propune să descopere o cheie pentru a acționa asupra contextului, astfel încât implantul să fie acceptat. Studiul istoric a fost întocmit de Hanna Derer și Nicolae Lascu. S-a făcut o analiză care să privească posibilitatea de a realiza o construcție nouă în contextul zonei și s-a ajuns la concluzia că punctul tare din zona nucleului istoric devine circulația pietonală, în vreme ce punctele slabe sunt vecinătățile care, în unele cazuri, iau forma unor calcane dificil de rezolvat, unele având chiar ferestre. Punctul cel mai slab al zonei este chiar Str. Doamnei, cu o ampriză mică, cu circulație greoaie, aglomerată și fără personalitate. Cele două oportunități identificate țin de o posibilă trecere spre Pasajul Vilacrosse și de posibilitatea de a extinde intervenția până

spre Str. Carada. Una dintre caracteristicile pozitive ale zonei este prezența spațiilor publice acoperite. În aceste condiții, decizia finală majoră a intervenției constă în a realiza o legătură a Băncii cu Banca Națională, cel puțin la nivel de pietonal. Poate fi folosită, ca element de coagulare arhitecturală a intervenției, și înălțimea la cornișă a principalelor clădiri din zonă. Cornișa principală a Băncii Marmorosch are 29 m, în vreme ce Banca Națională, Adriatica și Bancorexul au 37 m. Bursa și Banca Agricolă au o aliniere de cornișă de 24 m. Reglementarea pe parcelă este strâns legată de rezolvarea problemelor de vecinătate. Se propune: crearea unui spațiu urban de tip atriu deschis; realizarea a două regimuri de înălțime către Piața Băncii, ca și înălțarea clădirii

de la nr. 24 cu încă două etaje, ceea ce ar presupune un CUT de 4; realizarea unui portic foarte adânc la adresa Eugen Carada nr. 5. Sorin Gabrea continuă prezentarea, indicând că lucrul cel mai important a constat în analiza spațiilor construite vizavi de spațiile deschise. Acestea creează un spațiu de tip piață, care s-ar putea traduce într-o vocație comercială dezvoltată liniar. Structura zonei este văzută ca spongioasă. Importante sunt stratificările pe verticală, care ar conduce la un acces public filtrat, însă la final se dovedește că edificiul va fi la fel de important pe toate cele 4 laturi ale lui. Formula arhitecturală poate fi încă și mai îndrăzneată, iar Piața trebuie și ea definită mai puternic.

Dan Marin este de părere că Blocul Adriatica nu ar trebui legat la cornișă, iar din punct de vedere al expresiei plastice, fațada se cere cât mai neutră.

Bogdan Bogoescu consideră că este foarte important ca piano nobile să fie păstrat. Dan Șerban opinează că „marfa

este foarte bogată și are nevoie de o structurare, în sensul precizării lucrurilor care vor fi prezentate comisiei – anvelopanta, pe de o parte, iar, pe de altă parte, soluționarea punctului nevalgic al proiectului – zona cu „cubul” la înălțime. Crede că elementul nou poate fi mai prezent. Constantin Enache: „Colțul mi se pare nerezolvat, iar rezolvarea lui Boitan trebuie refăcută. În ceea ce privește Piața Băncii Naționale, cred că finisajul nu trebuie dus la maxim, iar completarea clădirii ar trebui să se facă cu alte materiale. Sunt de acord cu amplificarea spațiilor publice la maximum.”

Dorin Ștefan: „Conformația volumetrică mi se pare perfectă, în sensul în care ea răspunde dorințelor exprimate. Volumul mi se pare trunchiat. Pe de altă parte, să nu uităm că istoria se scrie și azi, și aici aș vrea neapărat să comentez despre calitatea unui studiu istoric care stabilește, nu se știe după ce reguli, că un monument istoric de grad A e valoros într-o parte, iar în altă parte nu. Fațada nu e bună, cred că trebuie dată jos și „rescrisă”. Obiectul de arhitectură este, aici, mai important decât contextul. Fațada în sine mi se pare neimportantă, iar casa trebuie tratată în funcție de spațiile nealterate.”

Vlad Cavarnali: „De acord cu intenția, iar volumul mi se pare reușit față de context. Poate că ar trebui acordată o mai mare atenție fațadei, dar, pe de altă parte, cred că acest proiect are nevoie de o forță care să-l pună și să-l mențină în mișcare”. Tiberiu Florescu: „Demersul conduce la principii de consultare și de formulare speciale. Personajul principal al montajului este Banca, în vreme ce restul intervenției trebuie să i se subordoneze.”

Bogdan Bogoescu se declară de acord cu poziția exprimată de Dorin Ștefan, dar crede că nu trebuie să fie „lăsată o parte de piele atârnată. Vitrina nu trebuie să comunice ideea de muzeu și e nevoie să existe posibilitatea de intervenție pe Calea Victoriei. Din acest punct de vedere, caracterul spongios al zonei este o șansă colosală. Mai cred și că atriumul spre Calea Victoriei trebuie să fie, pe cât posibil, serafic, transparent, o intervenție de mare finețe.”

27 IANUARIE 2010

Alcătuirea Comisiei: Sorin Gabrea (președinte), Bogdan Bogoescu, Vlad Cavarnali, Constantin Enache, Tiberiu Florescu, Dan Marin, Dan Șerban, Dorin Ștefan. Din partea Serviciului Rețele a fost prezent Andrei Zaharescu. A participat la discuții și dl. Gheorghe Pătrașcu, arhitect-șef al Capitalei.

Au fost analizate următoarele documentații:

P.U.Z. București – Târgoviște nr. 9G (H+R), S.1 / proiectant BIA ARH. Anca Virginaș (revenire)

Proiectantul realizează o nouă prezentare, a PUZ-urilor existente în zonă și a tramei stradale. La primul punct se arată că, în zonă, mai există două PUZ-uri importante aprobate și care au produs sau sunt în curs de a produce efecte, și anume o documentație din 2005, care a inclus și studiul intersecției, iar, pe de altă parte, PUZ Nord, avizat, dar care a fost, ulterior, anulat în instanță. A existat, din partea proiectantului, intenția de a suplimenta intersecția cu o legătură spre NE. Sorin Gabrea constată că au fost introduse propunerile care priveau solicitările Comisiei și face observația că anumite legături de trafic pot exista și mai sus, în planșa de reglementare. Andrei Zaharescu este, însă, de părere că, astfel rezolvată, această legătură ar fi prea aproape de nodul

existent. Consideră că circulația pe marginea lacului nu poate căpăta o pondere mare, pentru că ar duce la aglomerarea zonei și a orașului, ca atare această legătură poate exista, dar cu un prospect obișnuit, constând într-o rezolvare locală a problemelor de circulație.

Sorin Gabrea (rezoluție): „Ca urmare a introducerii în documentație a sugestiilor Comisiei, proiectul se avizează favorabil.”

PUZ B-dul Expoziției nr. 22-30, S.1 / proiectanți SC WESTERN OUTDOOR SRL, SC LORA CONSTRUCT SRL, SC WESTFOURTH ARCHITECTURE SRL (aviz de oportunitate)

Este vorba de trei parcele, diferite ca mărime și condiții de exploatare, cu 3 proiectanți diferiți, care sunt incluse într-o singură judecată, spre a putea analiza zona unitar și a reuși, în final, să fie identificată o soluție de construire și dezvoltare care să folosească la maximum calitățile și capacitățile zonei. Posibilitatea de a construi în acest punct al Capitalei, se arată de către dl. Călin Negoescu, prezentator al proiectului, a apărut ca urmare a schimbării destinației zonei din CB5 în altceva, „un altceva care urmează să fie identificat, poate în CB3, poate în M2”, ținându-se cont, totuși, de vocația de dezvoltare a acestui bulevard, care prezintă deja unele dotări importante pentru oraș (hoteluri, Spitalul CFR, Universitatea Româno-Americană, Universitatea de Agronomie etc.). Pentru una dintre parcelele studiate, de 8 900 mp, se propune o clădire cu funcțiune de birouri, poate mai înaltă, alături de un corp jos, cu dotări, ce ar rămâne la nivelul P+1. Această propunere are în vedere și situația de moment a Târgului, acum cu expoziții din ce în ce mai mari, dar și faptul că zona, în întregime ea, este oarecum populată și ar trebui, spre a deveni atractivă, să fie infuzată cu viață. Or, o funcțiune permanentă pare potrivită pentru acest spațiu cu ieșire la bulevard. Al doilea teren este mai mic ca suprafață,

dar poate reclama și el o dotare unitară, în vreme ce, pentru a treia parcelă, informațiile sunt slabe, deci, pentru moment, nu i se cunoaște clar vocația de dezvoltare. Cum zona este încadrată în PUG CB5, ea nu are indicatori stabiliți, dar, prin această intenție de dezvoltare-cadru, se propun ca indicatori urbani generici POT de 50%, CUT de 4 și o înălțime de P+12, cu un plus-minus de 10% care, toate împreună, ar susține vocația de dezvoltare interesantă și reală a zonei și ar asigura bulevardului reprezentativitate și o ținută. Ca posibilități „latente” ale zonei în vederea dezvoltării, sunt menționate un spațiu public ce s-ar putea creiona pe locul unei bucle locale, tehnologice, de tramvai, dar și existența unor PUZ-uri deja aprobate, care propun clădiri ce ating P+24 și un CUT de 7,3.

Bogdan Bogoescu este de părere că, pentru a se lua o hotărâre asupra acestui loc important din București, ar fi bine să se revină cu un scenariu care să cuprindă și să încerce o definire a întregii zone, pentru a putea fi conturată o imagine de ansamblu. Din acest punct, consideră că foarte importantă, ca pondere, ar fi prezența clădirii amintite de P+24 și este de părere că aceasta ar trebui inclusă în documentație, cel puțin ca siluetă volumetrică, după cum viitoarea documentație ar trebui să cuprindă, obligatoriu, și un scenariu de amenajare a zonelor publice. Sorin Gabrea, însă, ar dori să vadă, înainte de toate, o structură stradală coerentă, ca și o propunere bine argumentată pentru stația de metrou care ar apărea aici.

Sorin Gabrea sintetizează cerințele Comisiei în vederea prezentării PUZ: „Se va gândi și concepe o propunere cât mai adecvată pentru locația și formula de inserare a noii stații de metrou în zonă, vor fi adăugate documentației propunerile de pasaje subterane și pietonale. Va fi creionat spațiul public.” Se prezintă, în continuare, de către același arhitect, propunerea pentru o altă parcelă din zonă, de cca 4 000 mp, care ar urma să fie ocupată de o clădire proiectată de Vlad Arsene. Indicatorii propuși pentru această parcelă sunt CUT 4, POT 30%, înălțime maximă P+15.

Constantin Enache este de acord, ca oportunitate, cu construirea mai densă a zonei, dar atrage atenția asupra relației cu clădirea Spitalului CFR din zonă. Andrei Zaharescu, comentând situația circulației aglomerate de pe Bd. Expoziției, este de părere că acesta se blochează în punctul de intrare și că situația ar fi mult mai bună dacă s-ar crea în zonă o giratie și un cumul de sensuri unice care să descarce traficul spre Bd. 1 Mai. Vlad Cavarnali, însă, susține că „prospectul nu are legătură cu ceea ce se petrece în acel loc. Astăzi, pentru acest bulevard, nu avem nicio rezolvare, în condițiile în care dorim să îl mobilăm cu CUT-uri maxime. Nu mi se pare normal să nu prezentăm situația de facto și să facem propuneri în gol”.

Sorin Gabrea ține să arate că „în această zonă s-au mai făcut proiecte, adeseori cu CUT-uri mai mari decât cele care ni se propun acum, dar e evident că documentația care va fi articulată pentru judecare și avizare va trebui să țină cont de problemele ridicate de dl. Vlad Cavarnali. Pe de altă parte, să nu uităm că această zonă mai este inclusă în alte documentații, chiar și ale Primăriei, și că se intenționează ca inelul median al orașului să treacă pe aici, până spre Piața Chibrit, ceea ce va dezlega și o serie din problemele ridicate. Dar, este un lucru evident pozitiv că o parcelă din această zonă va suferi o conversie pentru a se dezvolta. Prin urmare, suntem de acord cu studiul de oportunitate pentru zonă și așteptăm revenirea proiectantului cu PUZ.”

03 FEBRUARIE 2010

Alcătuirea Comisiei: Doina Bubulete, Casandra Roșu, Bogdan Bogoescu, Constantin Enache, Tiberiu Florescu, Dan Marin, Dan Șerban; președinte al Comisiei – Sorin Gabrea. Din partea Serviciilor Rețele a fost prezent dl. Andrei Zaharescu, iar din partea Serviciului Circulație, d-na Elena Boghină. A fost prezent la dezbateri și Gheorghe Pătrașcu, arhitect-șef al Capitalei. S-au discutat următoarele documentații:

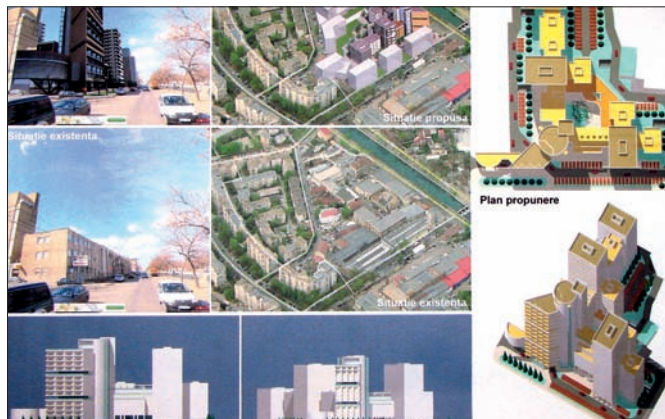
PUZ Pasaj suprateran Mihai Bravu – Splai Unirii (aviz de oportunitate)

La începutul acestei discuții, este reluată, fragmentar, problema unui alt proiect de pasaj, Șincai – Nerva Traian, pentru moment considerat unicul ca oportunitate pentru București, putând servi ca model noii propuneri. Dan Marin, însă, protestează împotriva felului în care acest ultim pasaj a fost lăsat să „evolueze”, afirmând că asemenea gesturi nu mai sunt actuale în urbanismul european.

La rândul său, Sorin Gabrea este de părere că „felul în care ați prezentat proiectul este un exemplu despre cum NU se întocmește o documentație de urbanism. Vă lipsește o minimă informare referitoare la context, colectarea celorlalte documentații existente sau care produc efecte ș.a.m.d. Nu mai vorbesc de faptul că documentația de urbanism trebuie să preceadă studiul de fezabilitate, nu să vină pe capul arhitecților atunci când nu se mai poate face nimic, cu pretenția că arhitecții sunt obligați să acorde acest act, pentru că, în caz contrar ar părea că se opun dezvoltării orașului, așa cum s-a scris și s-a spus în media de foarte multe ori”. În semn de protest față de atitudinea solicitanților, pe care o califică drept „lipsă de respect pentru instituția Comisiei”, Sorin Gabrea părăsește ședința.

Lucrările sunt conduse, în continuare, de către dl. Gheorghe Pătrașcu, arhitect-șef. Acesta afirmă că „discuția despre propunere este una de principiu, ca atare ea poate fi discutată, chiar dacă, într-adevăr, lipsesc o serie de documente care să ne ajute să înțelegem mai bine situația.” Bogdan Bogoescu nu înțelege de ce sunt necesare trei niveluri ale pasajului și de ce nu se poate merge pe soluția de la sol, cea mai simplă și mai puțin costisitoare. Andrei Zaharescu este și el de părere că, deși, din punct de vedere tehnic, propunerea s-ar putea realiza, nu ar trebui încurajată intrarea automobilelor în oraș, cu atât mai mult cu cât și inelul principal ar trece prin pasaj peste Splai.

Gheorghe Pătrașcu este de părere, totuși, că minima cunoaștere a stării PUZ-urilor din zonă este strict necesară, pentru a putea reacționa corect față de toate reglementările existente. Andrei Zaharescu mai ține să atragă atenția asupra

complexului Asmita, care a repus în circulație o stradă interioară ce ar debușa exact în pasajul propus.

Rezoluție (Gheorghe Pătrașcu): „Pasajul se poate dezvolta pe direcția inelului central, dar reglementările trebuie să fie urmărite cu atenție, pentru a nu periclita sau pune probleme conexării. Trebuie identificate toate problemele care pot afecta realizarea legăturii dintre existent și noua propunere”.

17 FEBRUARIE 2010

Alcătuirea Comisiei: Casandra Roșu, Bogdan Bogoescu, Vlad Cavarnali, Constantin Enache, Dan Marin, Dan Șerban, Dorin Ștefan; președinte al Comisiei – Sorin Gabrea. Din partea Serviciilor Rețele a fost prezent dl. Andrei Zaharescu, iar din partea Serviciului Circulație, dna Elena Boghină. A fost prezent la dezbateri și Gheorghe Pătrașcu, arhitect-șef al Capitalei. S-au discutat următoarele documentații:

PUZ Piața Walter Mărăcineanu / proiectant CPU

Față de ideea prezentării, care susține necesitatea constituirii, aici, a unui parcaj, Bogdan Bogoescu se pronunță net împotriva și cere ca „acest spațiu de intrare în Cișmigiu să fie păstrat cât mai curat și mai liber de circulația auto, iar toată parcare de acum să devină spațiu pietonal”. Casandra Roșu se pronunță și ea împotriva, cu atât mai mult cu cât această problemă trebuia să fi fost rezolvată de un alt mare proiect din zonă (PUZ Sala Palatului), dezbătut într-o ședință anterioară. Dan Marin este și el împotriva, pentru că numărul de mașini parcate ar fi unul mic și nu ar justifica o atare intervenție în zonă, cu consecințe importante pe termen scurt și lung. Se precizează că vor intra în acest parcaj 270 de mașini. Față de insistența prezentatorului, se afirmă că „și în Cișmigiu ar putea fi parcate mii de mașini, numai că, astfel, ar trebui să definim orașul prin proiecte împotriva lui, care au ca obiect principal mașinile, și nu oamenii. Se alocă, în primul rând, spațiu pentru parcare, iar restul de spațiu ar reveni orașului. Vi se pare normală o astfel de gândire?”

Dorin Ștefan este și el de părere că, în măsura în care s-ar executa proiectul care ține de Sala Palatului, nu va mai fi nevoie de acest parcaj, aici. Sorin Gabrea ține să precizeze că acest proiect a fost oprit și nu există speranța reluării lui mai devreme de doi ani. Dorin Ștefan crede că, în aceste condiții, ar fi nevoie de un pasaj, pentru că zona este mereu aglomerată, iar, la manifestări culturale, încă și mai mult, și sugerează posibilitatea ca intrarea și ieșirea mașinilor să se poată face încă din zona Adam. Bogdan Bogoescu afirmă că aceasta ar putea fi o soluție, dar cere să nu existe niciun automobil la sol. Dan Marin cere proiect de peisagistică.

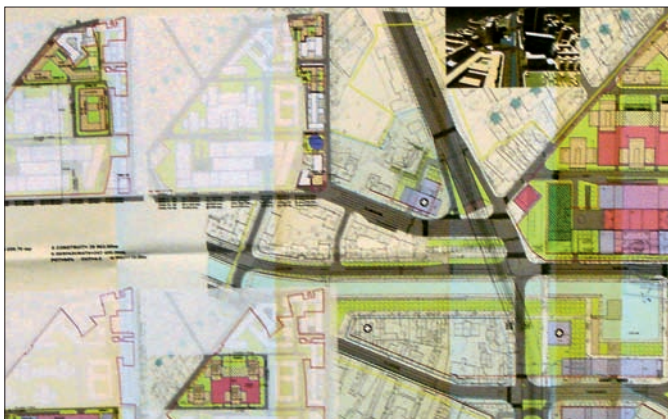

Tiberiu Florescu se pronunță net împotriva ideii, pentru că „rezolvarea nu este una pe termen lung, ci una de moment, o cârpeală”. Dan Șerban se opune proiectului, pentru că toată această axă ar trebui, mai curând, să fie un pietonal verde, care să coboare dinspre Universitate – Victoriei. Orice afectare de alt fel ar duce la distrugerii care nu vor mai putea fi reparate, sau vor fi reparate cu foarte mare greutate. Constantin Enache este de acord cu propunerea, motivând că „dacă parcajele sunt mari și au distanțe mari între ele, nu sunt fezabile și nici viabile. Cred că parcajele mici sunt utile”. Vlad Cavarnali se pronunță și el împotriva unei intervenții masive, pentru că „în zonă există o memorie istorică autentică și, ca atare, trebuie intervenit foarte discret, trebuie păstrată configurația. Aș muta, personal, întreg parcajul către zona Adam”.

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Proiectul va reveni cu precizarea circulației pietonale la sol, prezentarea proiectului de peisaj, gândirea unor accese dinspre magazinul Adam și studiul de fezabilitate, care să prezinte și rentabilitatea proiectului”.

PUZ Splaiul Unirii nr. 160, S.4 / proiectant SC M&M CONCEPT 2000 SRL

Se dorește construirea unui complex multifuncțional integrat (Splai – Str. Abatorului – Str. Plugariilor), pentru care ar fi nevoie de o majorare a CUT de la 3 la 3,6, în condițiile în care POT este de 70%, specific zonei M2, iar înălțimea de P+14. Acum, clădirea aparține Industriei Bumbacului. Funcțiunile sunt de hoteluri, locuințe colective, spații de comerț. Strict pe terenul afectat, POT este de 68, iar CUT de 1,58. Ilustrarea de temă s-a făcut cu puncte înalte de P+14, P+16. Locuințele colective și hotelul sunt prevăzute în bara de P+8 și există o alee carosabilă de incintă. Sunt prevăzute 577 de locuri de parcare, din care 955 sunt asigurate în subteran, spațiul verde ocupă 22%, există un post trafo care va fi refuncționalizat, ca și rețele edilitare. Terenul este proprietate privată, dar accesul va fi unul public. Casandra Roșu: „Cum anume ați făcut retragerea față de Splai, dat fiind faptul că amplasarea dvs. e între două puncte majore de aici? Ar fi fost de dorit ca profilul Splaiului să fi fost unitar.” În prezentarea arhitecturii, se arată că a fost preluată o reglementare dintr-un PUZ existent, iar aliniamentul a fost păstrat la 12,75 m. Cornișa propusă este de P+6/7, la care se adaugă accentele date de birouri. Constantin Enache este de acord cu dezvoltarea către S, dar dorește ca alveola spre Splai să fie foarte clar reglementată, putând fi chiar pe două niveluri. Sorin Gabrea afirmă că își dorește, de la acest proiect, precizarea accesului pe lot, ierarhizarea clară a spațiilor publice față de cele private, o planșă de regulament clară; zona de studiu să fie mai mare, dar reglementarea se va da doar pentru parcelă. Dan Șerban își exprimă neliniștea față de ieșirea în plus, care poate crea

probleme de natură juridică, și este de acord cu un front mai înalt către Splai. Bogdan Bogoescu este de părere că „planșa de reglementare e nereușită, în sensul în care trebuie promovată spațiul public. Personal, nu cred că e bună lipitura suplimentară la clădirea de pe colț cu P+2. Diferența pe frontul la bulevard să fie mai mică decât P+8.”

Tiberiu Florescu: „Proiectul este în regulă, mai puțin planșa de reglementare și lipirea aceea ciudată.” Nici Dan Marin nu este de acord cu alipirea. Dorin Ștefan ar fi de acord să fie aprobată și ilustrarea de temă, pentru că, neprocedându-se astfel, de fiecare dată vor apărea probleme date de modificarea proiectului, care nu poate fi împiedicată, altfel, în niciun mod. Casandra Roșu este de părere că „Splaiul ar trebui să aibă un regulament propriu, doar al lui”. Vlad Cavarnali consideră că „Splaiul este un ax de forță al orașului, astfel încât este bine ca volumele înalte să fie orientate către el. Aș reduce POT pentru relația cu teritoriul, dar CUT nu mă deranjează”. Rezoluție (Sorin Gabrea): „Suntem de acord cu soluția, mai puțin cu acel racord care va fi refăcut. Pe planșa de regulament, vor fi introduse toate observațiile făcute. E nevoie de un studiu de circulație și de o schemă de trafic, ca și de o evaluare mai bună a parcajului. Trebuie clarificată dimensiunea spațiilor cu acces public. Se va renunța la acoperirea calcanului.”

3 MARTIE 2010

Alcătuirea Comisiei: Casandra Roșu, Doina Bubulete, Vlad Cavarnali, Tiberiu Florescu, Dan Marin, Dan Șerban, Dorin Ștefan; președinte al Comisiei – Constantin Enache. Din partea Serviciilor Rețele a fost prezent dl. Andrei Zaharescu. A participat la dezbateri și Gheorghe Pătrașcu, arhitect-șef al Capitalei. S-au discutat următoarele documentații:

PUZ B-dul Tudor Vladimirescu nr. 45, S. 5 / proiectant SC ANTE SRL, BIA ARH. MIHNEA VASILE MARCU (revenire)

Pe un teren de cca. 2.100 mp se intenționează construirea unui imobil de locuințe și birouri. Se face mențiunea că în zonă există deja o clădire de P+11, la intersecția Str. Panduri cu Calea 13 Septembrie. Se dorește edificarea unei clădiri P+8. POT va ajunge la 40-505, iar CUT la 4,5, în vreme ce înălțimea maximă nu va depăși 28 m. Constantin Enache se interesează de respectarea distanțelor față de vecinătăți, astfel încât să fie posibilă construirea ulterioară din partea altor eventuali doritori. Se arată că în apropiere se află, pentru moment, industrii mici, încă active, și o centrală electrică, dar se admite că distanțele față de acestea sunt doar de 5 m. La acestea, dl. Enache răspunde că nu ar fi o problemă ca înălțimea acceptată să fie mai mare, dar ea trebuie să fie neapărat condiționată de respectarea unor retrageri decente,

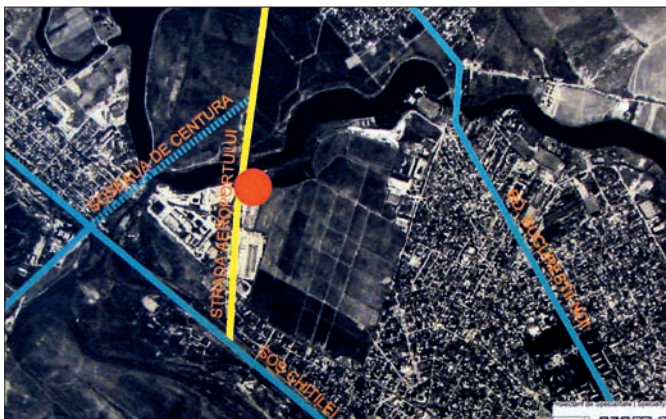

mai mari. Se mai face observația că, față de noul bulevard, care va apărea într-un timp relativ scurt, clădirea pare indiferentă, adică nu contribuie la construirea unei realități urbanistice de calitate. Dan Marin mai observă că accesele, așa cum sunt repartizate, sunt foarte apropiate și creează o aglomerare neplăcută. Dorin Ștefan este de părere că strada care se dorește a fi propusă trebuie să fie trecută pe documentații, ca să poată servi de reper și altor eventuale PUZ din zonă.

Constantin Enache: „Deși există, în apropiere, clădiri de P+1 și P+2, acestea se află, față de propunerea dvs., la doar 4 m de limita de proprietate, iar o distanță ca aceasta nu este deloc în regulă. Distanța față de ele trebuie mărită, mai ales spre spatele proprietății, chiar dacă înălțimea obiectului pe care îl veți construi va fi mai mare.” Gheorghe Pătrașcu consideră că indicatorul CUT propus este ridicat și cere ca „pe tot terenul, acesta să nu fie mai mare de 4,5”. Dan Marin consideră că sistemul de parcare propus nu este viabil. Dorin Ștefan crede că „aripa de V poate fi mai joasă, iar înălțimea mai mare trebuie să apară acolo unde este, efectiv, proprietatea celui care dorește să construiască, nu spre margine.” Casandra Roșu este de părere că erau necesare, pentru buna judecare a propunerii, și o serie de imagini ale situației existente, care ar fi probat legătura cu vecinătățile și consideră că POT trebuie micșorat, în vreme ce CUT ar putea fi mai mare. Rezoluție (Constantin Enache): „Se va reveni cu o propunere în care PUZ să cuprindă tot terenul care va fi afectat de noua construcție, CUT să nu fie mai mare de 4,5, să fie demonstrată asigurarea locurilor de parcare în condiții viabile, să se dea unele indicații de posibilă construire și pentru vecinătăți. Față de existentul de la SE să fie operate reglementări diferențiate. Vă rugăm să ne mai prezentați și o ilustrare volumetrică a propunerii cu tot ce presupune aceasta – accese, parcări, spații verzi ș.a.m.d.”

PUZ Str. Aeroportului nr. 4-6 și 40, S.1 / proiectant SC PZP ARHITECTURA SRL (aviz de oportunitate)

Zona pe care se va afla clădirea afectează și o legătură între Șos. Chitilei și Bd. Bucureștii Noi și se află în preajma podului, unde mai există și un teren ocupat de construcții industriale. Se dorește construirea unui ansamblu de locuințe și se mai menționează, totodată, că în zonă există numeroase PUZ-uri ale căror obiecte (clădiri) se află în construcție. Apartamentele vor fi distribuite în sistem incintă, la o înălțime medie de P+5 (spre lac, înălțimea va ajunge chiar la P+2, P+3) și maximă de P+16. Raportat la întreg terenul, CUT este de 2,5, distanța respectată de până la lac este de 50 m, iar distanțele față de vecinătăți sunt de 30-35 m. Constantin Enache dorește să știe care ar fi schimbarea fundamentală propusă față de prevederile PUG. Se răspunde că aceasta ar privi funcțiunea, pe o fostă zonă industrială urmând a fi construite locuințe. Dan Marin observă, totuși, o serie de inadvertențe între cele susținute de prezentator și

partea scriptică și desenată a documentației: „Se vorbește despre locuințe individuale, iar propunerea dvs. susține locuirea colectivă. În paralel cu Str. Aeroportului, există o zonă V1A, care, la dvs., este neprecizată. Spre malul de lac există o zonă V4, care nu ar trebui afectată în niciun fel. Zona industrială nu acoperă tot terenul, ea este spre S, iar restul terenului se încadrează în L1D”. Constantin Enache: „Cred că ar fi necesare unele precizări mai atente față de malul de lac și de tratarea acestuia. Investiția este binevenită și vor mai apărea noi terenuri în oraș, destinate construirii în acest fel. E sigur că podul din vecinătate trebuie reabilitat, după cum și infrastructura ar trebui îmbunătățită.”

Tiberiu Florescu: „Aș avea unele sugestii în ceea ce privește conformarea volumetrică. Aș opta pentru o retragere mai mare față de lac, dacă este posibil, însă nu aș promova o continuitate mare a terenului ori o incintă închisă. Amplasamentul este unul privilegiat și sunt de părere că incinta ar trebui să fie deschisă și orientată spre lac. Aș privi cu mai multă atenție configurarea clădirilor, ca și a înălțimilor propuse, care pot particulariza ansamblul.”

Dan Șerban, însă, este de părere că „astfel prezentată, propunerea ne arată două elemente care se contrazic din punct de vedere volumetric, fără a mai vorbi de faptul că sunt antrenate în această evoluție a zonei unele vecinătăți „periculoase.” Dan Marin este de acord cu opinia exprimată:

„Trebuie rectificată logica volumetricii, dar, mai ales, ar trebui prevăzută, cu mult mai multă atenție, un scenariu pentru împrejurimi.” Constantin Enache ține să mai precizeze și că, pentru moment, zona se află în așteptare; „singurul PUZ care mai „lucrează” este cel al Colosseum”. Vlad Cavarnali mai adaugă că mai există un PUZ învecinat, dar, pentru moment, acesta se află la Mediu. Andrei Zaharescu atrage atenția asupra faptului că „din punctul de vedere al rețelilor, canalizarea menajeră este foarte greu de realizat, pentru că ar trebui să fie în contrapantă, iar canalul de Chitila e unul de capăt”. Casandra Roșu insistă asupra faptului că trebuie rezervați obligatoriu cei 50 m față de lac și crede că incinta trebuie „spartă” către lac, dar și că expresia formală a clădirilor trebuie refăcută.

Arhitectul-șef intervine și precizează că 2,5 e CUT-ul maxim pe care l-ar accepta pentru locuințe și ar dori ca distanța către lac să fie mai mare decât cei 50 m ceruți de legislație.”

Rezoluție (Constantin Enache): „Având în vedere că se solicită un aviz de oportunitate și nu unul urbanistic, cred că este util să recapitulăm ce anume îi cerem colegului nostru, pentru ca judecata ulterioară a proiectului să fie ușor de desfășurat și cât mai bună – consultarea documentațiilor existente, urmărirea mai atentă a volumetriei clădirilor, diminuarea CUT, echiparea cu rețele, detaliile de finanțare ale proiectului să fie cât mai bine stăpânite. Dacă va fi vorba de un transfer de proprietăți, acesta trebuie să se facă spre clădirile publice, dar strada să fie gândită cu ocupare publică. În aceste condiții, vă rugăm să reveniți cu PUZ.”

PUZ Calea Dorobanți nr 16-18 / Str. G-ral Ernest Broșteanu nr. 4-8 / Str. Mihai Eminescu nr. 27, S.1 / proiectant SC AVIZ SPRINT SRL (revenire)

Dorin Ștefan prezintă starea discuțiilor legate de acest proiect. A existat o întrevvedere la Ministerul Culturii, legat de care dl. Crăciunescu a tras concluzia că putea exista o clădire mai înaltă în zonă, pentru că ar fi degajat terenul la nivelul solului, și că această propunere ar putea fi acceptată, în paralel cu soluția clădirii în console. Comisia Națională a Monumentelor Istorice a fost de acord cu soluția unei console, dar mai joasă ca înălțime. Propunerea va fi din nou discutată în Comisia Națională, întrucât PUZ-ul reunește 3 zone protejate, iar noua propunere se va desfășura strict pe

terenul proprietate, prevederile de regulament urmând a fi urmărite numai pe terenul respectiv. Consola către Bd. Dorobanți s-a scurtat semnificativ, cu pierderea aliniamentului și coborârea cotei. S-a realizat o retragere de 6 m de la linia de proprietate, consola s-a lungit spre Str. Eminescu, iar pe limita de proprietate s-a realizat un calcan fals. Astfel, existentului i s-a adăugat o nouă propunere, în ideea de a nu se părăsi conceptul de tot unitar, care presupune o unitate spațială și funcțională. POT se estimează undeva în jurul a 60%, dar operația de calculare este foarte dificilă, întrucât terenul este aproape striat de trecerile pietonale (comert, galerii etc.), iar CUT mediu este de 4,6. La hotelul de 5 stele dorit, accesul se va face prin peroane, iar înălțimile la cornișă sunt distribuite astfel – spre Dorobanți, 30 m, la Str. Broșteanu, 16 m, la Str. Eminescu, 27 m. Înălțimea maximă va atinge, într-un punct, 36 m. Constantin Enache se interesează de funcțiunea unei case existente. Se răspunde că ea este „împărțită” între doi proprietari care nu vor să-i modifice starea actuală, iar noua construcție se va face numai cu acordul lor scris. Casa de pe Broșteanu va fi păstrată, într-un fel, parțial. Andrei Zaharescu vrea să știe cum se va rezolva accesul auto dinspre Dorobanți. Răspunsul este că în mod direct. Doina Bubulete este de acord cu noua formulă a soluției, ca și cu reducerea înălțimii consolelor și este de părere că totul este, acum, mai sensibil față de zonă. Casandra Roșu, însă, apreciază că, în continuare, CUT este foarte mare, ca și înălțimea consolei, și întreabă cum anume vor trăi casele care se află sub console. Se răspunde că nu se va construi decât pe baza unui protocol încheiat cu locatarii acestora.

Tiberiu Florescu: „Începem, cred eu, să omorâm proiectele mari. În anumite situații, discuțiile despre CUT și POT nu-și au rostul, mai firesc fiind să se discute despre vocația locului și actualizarea potențialului acestuia. Sigur că datele tehnice trebuie să ne fie clare, dar cele mai importante lucruri de aici par să fie gestionarea potențialului zonei și corelarea propunerii cu Centrul, ca și analiza funcțiunii propuse.”

Vlad Cavarnali este de părere că „soluțiile sunt foarte curajoase și pot fi fezabile. Importante mi se par procentele alocate spațiului public. Personal, cred că ambele propuneri sunt posibile.”

Dan Șerban dorește să accentueze două lucruri: 1. că situl e foarte discutat și studiat, tocmai pentru că este foarte dificil, morfologic și tipologic, dar că, din acest punct de vedere, lucrurile se desfășoară corect și profesionist; 2. este foarte important de observat integralismul și contextualismul propunerii.

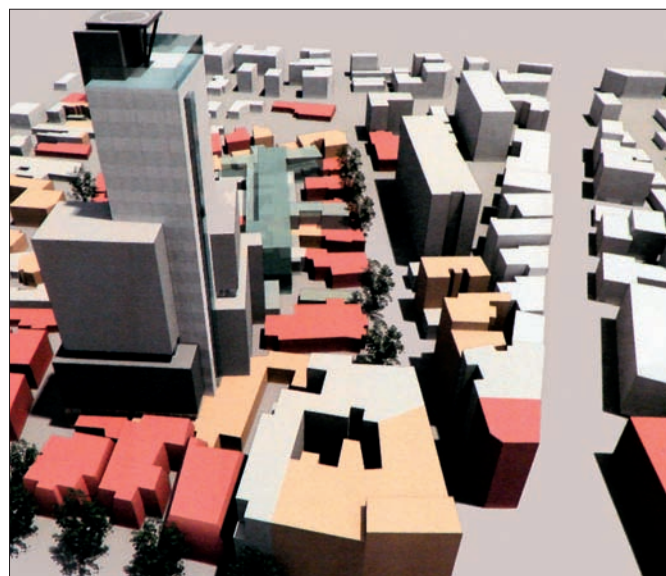
Dan Marin: „Tipologia parcelelor este foarte diversă, ceea ce face ca indicele CUT să fie întrucâtva irelevant, chiar dacă, din punct de vedere administrativ, cifra este justificată. Morfologic, însă, ne aflăm pe fundul unor parcele, iar distorsiunile apar tocmai pentru că noi cumulăm aceste tipuri diferite de parcele. Atrag atenția asupra intensității de folosire a terenului și mă gândesc aici la rampa care coboară în subsol și care este lipită de Casa Filotti. Sigur că, tehnologic, e

posibil, dar putem accepta așa ceva din punct de vedere estetic?”

Constantin Enache: „Calitatea Bucureștiului stă în eclectism, în eterogenitate. Pe de altă parte, grija noastră principală ar trebui să fie cea a spațiului public. Ar fi în regulă păstrarea accentelor verticale, cu condiția, însă, ca acestea să fie ușor accesibile. Nu cred că degajarea către Dorobanți poate fi făcută, iar punctul nostru de vedere nu poate fi, totuși, substanțial diferit de cel al CNMI. Cred că volumul în plus de peste consolă scoate propunerea din caracteristica ei (de spațiu suspendat), dar probabil că autorul are o justificare pentru acest gest, pe care și-l asumă. Pericolul, vine și din partea legislației românești, care, întrucât nu prevede responsabilitatea executării proiectului, ne poate pune în fața faptului împlinit și foarte neplăcut de a fi avizat acest proiect, în vreme ce promotorul poate angaja un alt arhitect, care să nu mai respecte prevederile colegului, ceea ce ne face să ne dorim reglementări foarte clare pentru toate categoriile de spații și funcțiuni. Aș mai dori să fie precizate locurile unde pot apărea arbori.”

Rezoluție (Constantin Enache): „Majoritatea membrilor Comisiei sunt de acord cu întoarcerea către volumetria joasă. Pentru clădirile afectate, este nevoie de acordul proprietarilor. Trebuie precizate foarte clar suprafețele destinate circulațiilor pietonale și auto și justificate cu capacitatea de absorbție a sistemului. Se va încerca și micșorarea CUT. În aceste condiții, se va reveni.”

SEMMELOCK STEIN + DESIGN

SOLUȚII URBANE SUSTENABILE

*Libertate
și relaxare*

Exteriorul reprezintă cartea de vizită a unui proiect formulând, de cele mai multe ori, prima impresie asupra întregului ansamblu arhitectural. Cu atât mai mult cu cât fiecare proiect nou reprezintă o provocare într-un oraș eclectic cum este București, o capitală europeană în care conviețuiesc aglomerat elemente de arhitectură rafinată, clasică sau contemporană cu elemente monumentale, simboluri ale unei identități șterse.

Am definit arhitectul prin prisma artistului care găsește echilibrul armonios între toate elementele ce compun un proiect – clădirea, relația cu spațiul public și vegetația, pe care le conjugă în funcție de destinația spațiului proiectat, ambient și condițiile impuse de fenomenul urban.

Ne dorim să punem în practică viziunile arhitecților. Varietatea diversificată de produse și segmentarea gamelor către cele mai fine detalii acompaniază atât proiecte limitate de arhitectura existentă, de piesele clasice din compoziția ambientală, cât și acele proiecte eliberate de orice constrângere, în care creativitatea arhitecturală se poate exprima liber.

De mai bine de cincizeci de ani, ne testăm zilnic talentul și puterea de a crea sisteme de pavaj integrate, impunând noi tendințe în domeniu și concepând produse cu design articulat. Nu este ușor să te menții în top de o jumătate de secol. Acest lucru presupune o perfecționare continuă,

*Accesibilitate.
Linii și contururi clare*

Eleganță și stil

*Dualitate.
Tradiție versus
contemporaneitate*

Simboluri peste timp

atât a produselor, dar și a competențelor echipei. Fără doar și poate, know-how-ul acumulat prin proiectele de anvergură realizate la nivel european este achiziția noastră cea mai valoroasă. Ne concentrăm pe calitate și inovație, investim permanent în cercetare și dezvoltare, pentru a obține produse din ce în ce mai performante.

Producem pavaj de calitate austriacă la normele europene, pe care îl definim ca fiind sustenabil. Pentru că este atât de ingenios elaborat din punct de vedere tehnic, încât peste ani, își păstrează intacte liniile și contururile clare, cromatică, naturalețea și funcționalitatea. Și pentru că este soluția sustenabilă pentru orice proiect arhitectural din spațiul citadin bucureștean atât de zgomotos și, totuși, atât de provocator: ansambluri de pietre largi alternând cu străzi înguste, spații pietonale cărora le este zilnic furată identitatea în favoarea unor parcaje artizanale, mall-uri generoase în cartiere de blocuri terne, ansambluri construite în ritm alert sau clădiri somptuoase, zone impunătoare cu istorie zbuciumată sau spații verzi care încă mai respiră, dincolo de aglomerația urbană.

www.semmelrock.ro

SEMMELROCK
STEIN+DESIGN®

PARIS. DESIGN EN MUTATION

5 MAI – 30 IUNIE 2010

„Este cât se poate de evident că, mai devreme sau mai târziu, va avea loc o revoluție la scară mondială a mediului înconjurător.” **Michel Bouisson, curatorul expoziției**

Expoziția prezintă șapte designeri – François Azambourg, Ruedi Baur, François Brument, Jean-Louis Fréchin, Olivier Gassies, Mathieu Lehanneur, Jean-Marie Massaud și trei colective pariziene – Delo Lindo, EDF R&D Design și Machin Machin care se ocupă de marile întrebări actuale legate de mizele ecologice, energetice și economice.

Departate de a fi preocupați doar de probleme estetice, aceștia se plasează pe poziția de „agenți de transformare” într-o lume în schimbare. Propunând soluții, ei deschid tuturor noi căi de a imagina obiectele care ar putea crea cadrul în care trăim.

Această expoziție reprezintă, prin modul în care fiecare artist lansează o ipoteză și îi dă formă, portretul unei generații. Nu este un catalog exhaustiv al situației la nivel global, ci un ansamblu eterogen de situații, care prin alăturare, pot induce o anumită direcție de dezvoltare a designu-

lui și pot duce la apariția unor puncte de legătură.

François Azambourg prezintă o serie de scaune, prin intermediul cărora sunt abordate diferite materiale și tehnologii. Astfel, el pune problema funcționării în raport cu aspectul utilitar, cu modul de fabricare și distribuție, cu estetica.

Ruedi Baur face trimitere la importanța contextului în design și la globalizare. Pe de o parte, globalizarea asigură difuzarea produselor la nivel mondial, pe de altă parte, poate duce la pierderea identității. François Brument abordează o metodă experimentală de realizare a obiectelor. Rezultate în urma unei combinații dintre analiza sonoră și modelarea 3D, fiecare obiect prezentat este unic, fiecare formă fiind modelată de tonalitatea vocii.

Procesarea digitală face parte din actul creativ, ea stabilind gradul de texturare al suprafeței și forma finală.

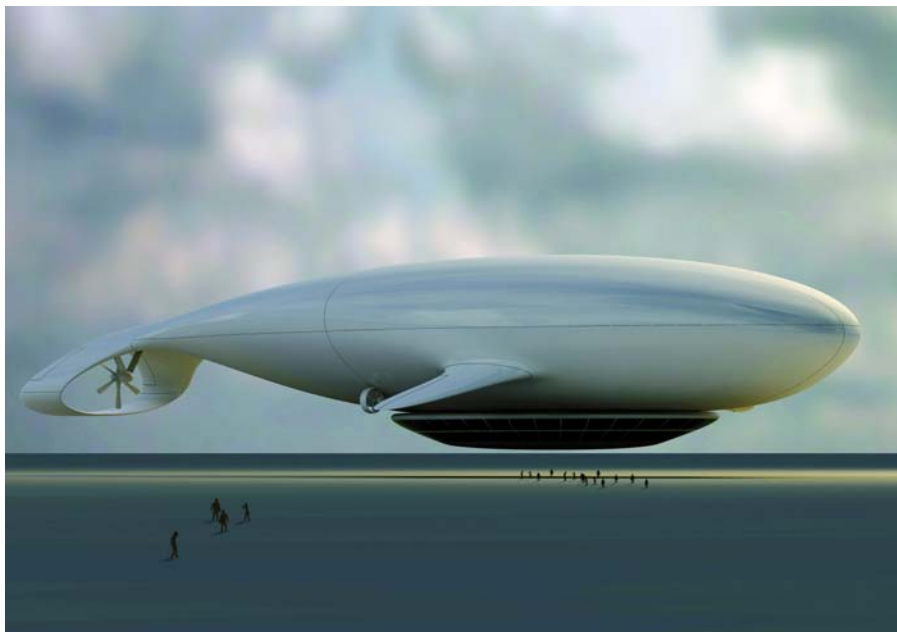
Delo Lindo (Fabien Cagani și Laurent Matras) asociază două tipuri de obiecte fără legătură, din punctul de vedere al contextului în care au luat naștere, utilității căreia i-au fost destinate, sau modului de punere în operă.

Jean-Louis Fréchin prezintă, prin intermediul programului Interface(s), studii său asupra esenței obiectelor și a tehnologiei. Ne propune un mediu interactiv, alcătuit din mobilier modular ce asociază piese ce țin de confortul cotidian și componente tehnologice.

Olivier Gassies aduce în discuție utilizarea apei ca generator pentru diferite piese.

Scaun realizat de François Azambourg (sus)
Serie de vase realizate de François Brument

Hotel plutitor realizat de Jean-Marie Massaud

Apa de ploaie, roua, umiditatea din atmosferă pot influența modul și gradul de funcționare al multor obiecte.

Mathieu Lehanneur prezintă o serie de piese ce reacționează la mediul înconjurător. Ele recepționează caracteristicile mediului în care se află (lumină, aer, zgomot, temperatură, vibrații) și le adaptează pentru a răspunde nevoilor utilizatorilor.

Jean-Marie Massaud propune un hotel plutitor care nu poluează mediul și care asigură vizibilitatea în zone necivilizate, fără a interveni asupra locului.

Despre acestea și multe altele puteți afla mai multe vizitând expoziția de design francez „Paris. Design en mutation”, deschisă la Muzeul Național de Artă Contemporană, în perioada 5 mai – 30 iunie.

Vernisajul expoziției are loc pe 5 mai, la ora 19.30, fiind precedat de o conferință, la ora 18.30, cu tema „Designul francez prin prisma formelor”, susținută de Michel Bouisson, curatorul expoziției.

/ LOREDANA BRUMĂ

www.via.fr
www.mnac.ro

ATELIERE DE PATRIMONIU

Între 20 și 30 aprilie, asociațiile RPER-Franța și RPER-România, împreună cu Ambasada Franței în România, Muzeul Țăranului Român și Institutul Cultural Român au organizat manifestarea ATELIERE de PATRIMONIU, epilogul primei ediții a „Universității de Vară de restaurare de monumente și situri”, UdV 2009, derulată sub înaltul patronaj al Academiei Române.

Evenimentul a cuprins în programul său o expoziție multimedia și o serie de mese rotunde având ca teme „Vestigii arheologice din Munții Apuseni și punerea lor în valoare în cadrul turismului cultural”, „Arhitectura vernaculară specifică și tehnici de restaurare”, „Modalități de

salvare și conservare a patrimoniului, în respectul ICOMOS. Salvarea spiritului locului” și „Muzeologia tehnică și culturală”. Expoziția multimedia a oferit publicului 50 de fotografii realizate de colectivul de profesori și cursanți ai UdV în cadrul parcursului UdV2009 „Pe drumurile romane în Țara Moților” ediția I, între Turda / Potaissa și Roșia Montană / Alburnus Maior, alături de o instalație multimedia ce a proiectat pe tavan filmul survolării văii Arieșului, iar pe podea o plimbare virtuală printre hărțile Josephine (secol XVIII), propunând o inițiere la parcurs, o incitare la parcurgerea unui itinerariu.

Universitatea de vară face parte din

programul de formare post-universitară a specialiștilor de patrimoniu, inițiat de RPER, având ca principal obiectiv pregătirea specialiștilor și actorilor politicii de patrimoniu pe modelul european.

„Pe drumurile romane în Țara Moților”, program ce se desfășoară în trei ediții (2009, 2010, 2011), are ca scop reidentificarea și pregătirea pentru marcarea a fostelor drumuri romane puțin cunoscute încă, în scopul popularizării și cartografierii acestora, pe baza cercetărilor existente. De asemenea, acțiunea are în perspectivă recunoașterea valorii istorice a acestor vestigii în România și introducerea lor în circuitul turistic-cultural european, pe modelul traseelor „Drumurile Romane” din toate țările europene.

www.patrimoniu-rper.com

Fotografii: Arh. Flaviu Barbacaru

RE-ACTIUNEA ARHITEXT: ARHITEXTURI

În perioada 11-23 mai la București, fundația Arhitext Design organizează, la București, festivalul **Arhitexturi**, care propune o abordare pluridisciplinară a fenomenului arhitecturii contemporane, cu scopul de a identifica acele elemente, sau „fire”, care îi dau consistență și continuitate. Este vorba de „firele” care trebuie să fie întinse, pentru a releva necesarele și consistentele legături care există sau pot exista între „pânzele”/texturile numite (demers, discurs și limbaj), pe de o parte, și între diferitele domenii, pe de alta.

Emergența științelor complexității face ca, astăzi, raportarea la arhitectură să depășească definirea convențională de „arta și știința de a construi”. De fapt, „pânza” pe care arhitectul își reprezintă o sumă de relații posibile, care se întind în spațiu spre dimensiuni greu perceptibile și decelabile (și mai puțin comensurabile),

generând posibilități infinite de interrelaționare a unor informații și aspecte din domeniul dintre cele mai variate: tehnic, filosofic, sociologic, literar etc.

În acest spațiu infinit, arhitectura construiește și deconstruiește imaginea lumii devenirii noastre. Pornind la drum cu posibilități aproape nelimitate și având libertatea de a alege, arhitectura este cea care brodează imagini vizate/gândite/dorite, care, apoi, sunt materializate sau nu. Creația arhitecturală devine, astfel, rodul unei transpuneri într-o structură spațială a unor relații până atunci doar intuite/pre-simțite. Din păcate, însă, odată cu transpunerea din planul ideatic în cel material, toată această structură poate fi ascunsă parțial, sau chiar total, în spatele unor gesturi pur formale. Sub acest manifest, fundația Arhitext Design invită publicul bucureștean la o

serie de evenimente, organizate după trei teme: „Arhitecturi”, „Arhitexte” și „Arhitecturi Negociate”. Pe întreaga durată a festivalului, la Galeria Dalles va putea fi vizitată expoziția multimedia dedicată câștigătorilor Premiilor Arhitext în perioada 1993-2009. Mai amintim, pentru ziua de 19 mai, lansarea celui de-al doilea volum al lucrării „Simptome de tranziție”, semnat de Prof. Dr. Arh. Ana Maria Zahariade, la sediul Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”. Tot în cadrul UAUIM, în aceeași zi, va avea loc o masă rotundă pe tema orașului București, discuțiile fiind coordonate de Marica Solomon. Programul complet al festivalului este disponibil pe

www.arhitextdesign.ro.

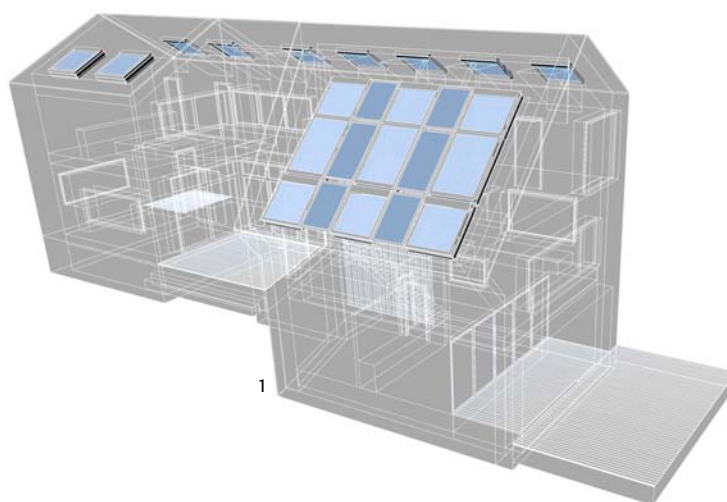
ECO-HABITAT

Sunlighthouse. Prima casă unifamilială cu zero emisii de carbon din Austria

Text: CATRINEL NEGRU

Imagini: © VELUX

Al treilea experiment din seria Velux – Model Home 2020 este locuința Sunlighthouse din Austria, proiectată de biroul Hein-Troy Architekten, în curs de finalizare în 2010.

Amplasată pe un teren în pantă, cu vedere spre lac, însă cu o poziție dezavantajoasă față de punctele cardinale – fără orientare sudică și parțial umbră de arbori înalți – clădirea dovedește că se poate face arhitectură neutră din punctul de vedere al emisiilor de carbon, chiar și în absența condițiilor optime, atât timp cât arhitectul dă dovadă de inventivitate.

În primul rând, decuparea unui patio în volumul construit permite iluminarea naturală a unei suprafețe mult mai mari decât în cazul unui volum compact. În plus, terasa dintre spațiul bucătăriei și cel al diningului permite extinderea către exterior a zonei de zi pe timpul verii. Livingul este luminat natural în profunzime printr-o soluție ingenioasă, și anume prevederea unor luminatoare înclinate,

amplasate la înălțimea unui nivel și jumătate, care ajung la coroana arborilor, ridicându-se deasupra zonei umbrite. Nișa de lectură orientată pe latura opusă a livingului, oferă posibilitatea de a petrece timpul într-un mod plăcut într-un spațiu protejat de însorirea directă, obositoare pentru ochi.

Clădirea corespunde tuturor cerințelor unui mediu de viață sănătos, atât din punct de vedere energetic, cât și al climatului interior și exterior.

Din perspectiva economiei de energie, cerințele respectate ar fi următoarele: scăderea consumului, realizată prin iluminarea cu LED și prin echiparea cu electrocasnice și baterii economice, utilizarea exclusivă a energiei regenerabile (solară – panouri fotovoltaice și de încălzire a apei calde, geotermală – prin

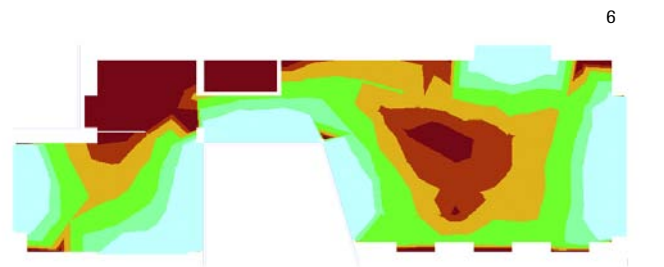

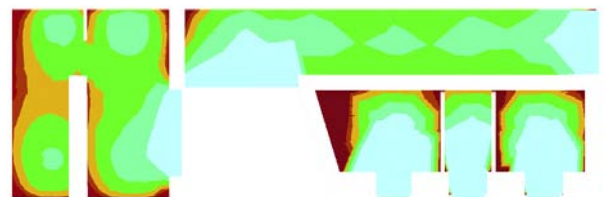
4

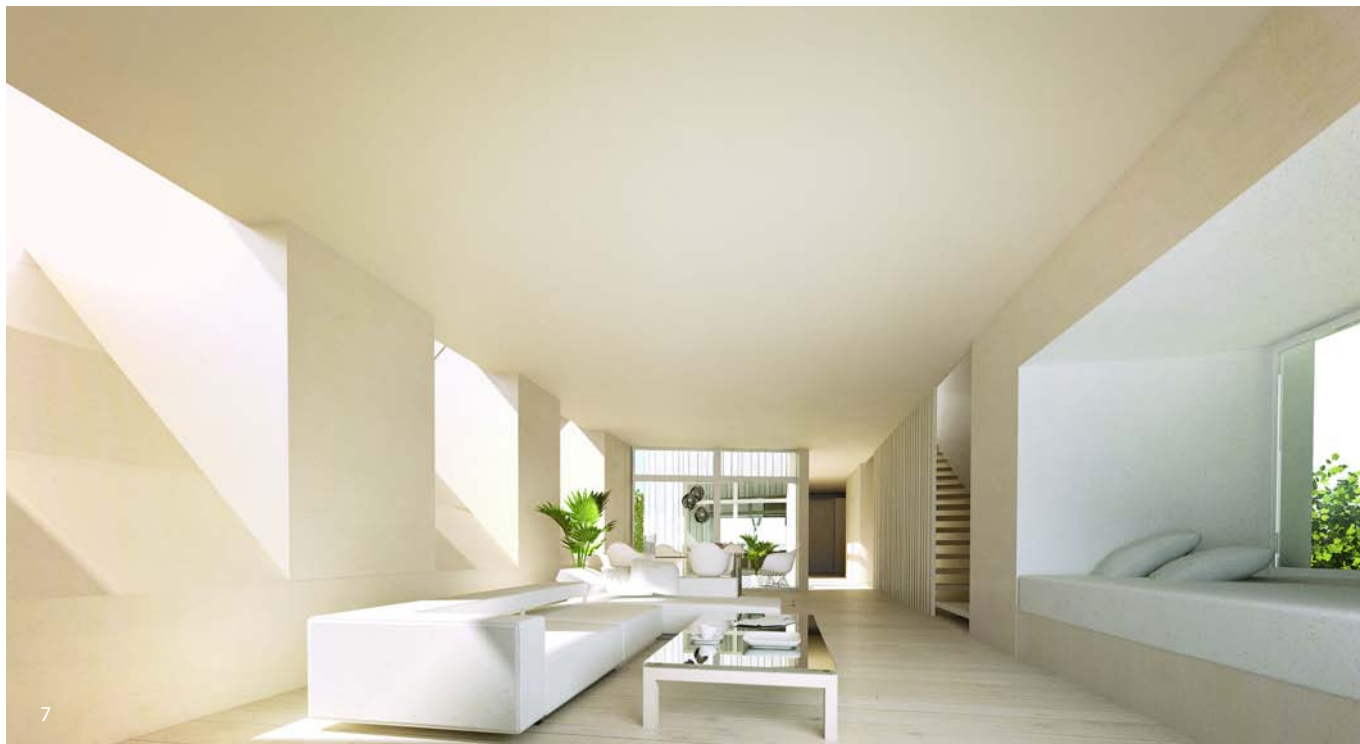

5

6

pompa de căldura sol-apă prevăzută), producerea unei cantități mai mari de energie decât cea consumată, pentru a acoperi pierderile de energie și emisiile rezultate din producerea și transportul materialelor, precum și din lucrările de șantier (în cazul de față, Sunlighthouse își va acoperi pierderile în 30 de ani, devenind neutră din punct de vedere al emisiilor de carbon) și absența climatizării, înlocuită cu succes de ventilația naturală realizată prin efectul de tiraj natural.

Climatul interior este definit de iluminarea și ventilarea naturală: suprafața vitrată echivalează cu 42% din suprafața utilă, față de 20-25% cât este uzual. De asemenea, se menține o temperatură agreabilă tot anul (clădirea este gândită astfel încât să nu se depășească temperatura interioară de 26 de grade, indiferent de condițiile exterioare, lucru care se va verifica pe

parcursul locuirii), iar materialele de construcție folosite sunt sănătoase, fără emisii nocive.

Au fost utilizate materiale locale precum lemn, termoizolație celulozică, plăci de gipscarton inerte, iar pentru infrastructură s-a utilizat un tip de beton ecologic. Adaptarea optimă la mediul exterior constă în punerea în valoare a condițiilor climatice și topografice (eficiența realizată prin forma clădirii, care exploatează la maximum potențialul sitului), orientarea către soare (întreaga învelitoare fiind constituită din panouri fotovoltaice și celule solare pentru încălzirea apei) și trecerea cursivă de la interior la exterior, spațiile intermediare de tip patio/terasă având o contribuție benefică la microclimatul din vecinătatea fațadei.

Alături de avantajele energetice, arhitectura clădirii are și o certă valoare estetică, volumul monolit placat cu

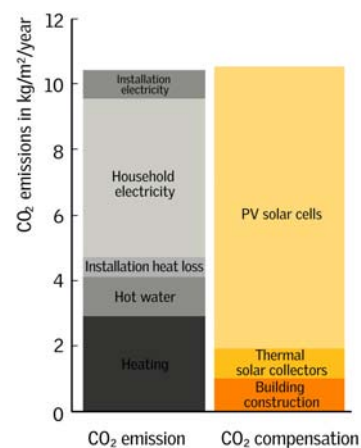
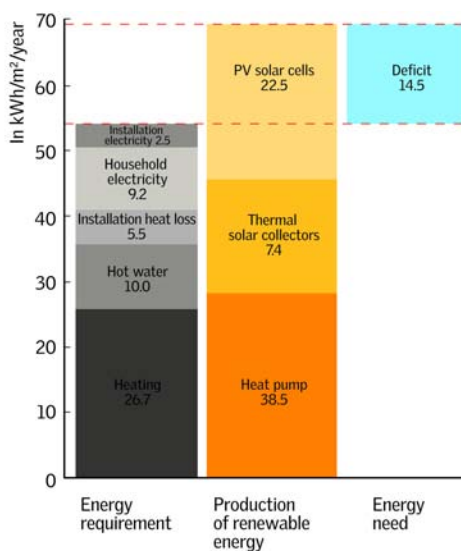
lemn și acoperit în întregime cu panouri solare închise la culoare fiind o prezență puternică și ușor recognoscibilă.

Ferestrele de mansardă se potrivesc perfect, integrându-se în planul înveltoirii, iar componentele electrice ale acestora (sistemul de deschidere, rulourile și jaluzelele) sunt alimentate exclusiv cu energie solară.

Fără a face risipă de materiale, clădirea surprinde prin accentele sale volumetrice, corpul luminatoarelor livingului, decupajul trapezoidal al terasei, frângerea pantei acoperișului, care rămân subordonate imaginii de ansamblu.

1. Concept arhitectural.
2. Schema ventilației naturale și aportului solar.
3. Volumetrie și așezare pe sit.
4. Simulare interior mansardă.
5. Plan parter și mansardă.
6. Nivel de iluminare naturală (valori DF* în % x 100)
7. Maxim de lumină naturală.
8. Grafice consum energetic și emisii de CO₂.

*Daylight Factor

ÎNCLINAȚIE SPRE LUMINĂ

VELUX România premiază cea mai bună arhitectură mansardată realizată în România în ultimii trei ani (2008-2010) de către arhitecți, la care s-au folosit produse furnizate de VELUX.

Evaluarea proiectelor se va face de un juriu alcătuit din arhitecți, urmând a fi acordate premii în valoare de 12000 euro.

REABILITARE DE POD

Clădiri existente cu funcțiunea de locuire sau clădiri publice la ale căror lucrări de reabilitare s-a optat pentru funcționalizarea spațiului de sub acoperiș, utilizându-se ferestre de mansardă VELUX.

AVANTAJUL UNUI SPAȚIU DE VÂRF

Clădiri noi cu funcțiunea de locuire sau clădiri publice la care s-a optat pentru folosirea spațiului de sub acoperiș, utilizându-se ferestre de mansardă VELUX.

MANSARDARE DE BLOC

Mansarde cu apartamente realizate pe acoperișuri terasă ale blocurilor existente, la executarea cărora s-au utilizat ferestre de mansardă VELUX.

Înscrierea în concurs începe din 15 mai 2010.
Detalii pe pagina de internet www.velux.ro

VELUX®

PREMIUL EUROPEAN PENTRU SPAȚIU PUBLIC URBAN

Premiul European pentru Spațiu Public Urban, un eveniment inițiat de Centrul de Cultură Contemporană din Barcelona își propune deopotrivă recunoașterea și promovarea acelor spații care sunt deschise și accesibile, aducând un plus de valoare orașului. Subliniind aspectele civice și de interrelaționare specifice spațiului tipic urban, această distincție se diferențiază de alte inițiative din domeniul arhitecturii care își concentrează atenția asupra figurii arhitectului și de premiile acordate proiectelor inspirate de peisaj.

Open Air Library, Magdeburg, Germania, 2009, KARO* și Architekturm+Netzwerk.

Nu mai puțin de 303 de proiecte din 32 de țări au fost înscrise în competiție, ele fiind analizate de un juriu format din Rafael Moneo (CCCB), Severi Blomstedt (SRM, Helsinki), Ole Bouman (NAI, Rotterdam), Sarah Mineko Ichioka (AF, Londra), Francis Rambert (Cité de l'architecture, Paris), Dietmar Steiner (AzW, Vienna) și Peter Cachola Schmal (DAM Frankfurt). Aceștia au ales să acorde marele premiu, la egalitate, pentru două proiecte: „Den Norske Opera & Ballet”, Oslo, Norvegia (Snøhetta) și „Open-Air Library”, Magdeburg, Germania (Karo* împreună cu Architektur + Netzwerk). Opera din Oslo este mai mult decât o simplă clădire, reprezentând în primul rând un spațiu urban, un adevărat catalizator al tuturor energiilor orașului. Proiectul este totodată emblematic pentru regenerarea țesutului urban din care face parte. Acoperișul cuprinde o serie

de pante acoperite cu marmură albă de Carrara, structura acestora generând o serie de spații potrivite pentru plimbări, pentru organizarea de spectacole în aer liber și pentru contemplarea priveliștilor asupra fiordului sau orașului. În mod independent față de activitatea care se desfășoară în interiorul clădirii, acoperișul a devenit un loc de întâlnire atractiv, foarte frecventat, promovând comunicarea între oameni. Biblioteca în aer liber este amplasată în partea sud-estică a orașului Magdeburg, una dintre acele zone urbane ale Germaniei de Est căreia îi sunt specifice platformele industriale abandonate și, implicit, o rată crescută a șomajului. Biblioteca, realizată din piese prefabricate provenite de la o clădire demolată din vecinătate, oferă locuitorilor zonei peste 20.000 de cărți, pe care le pot împrumuta fără niciun fel de monitorizare sau costuri, fiind liberi să le

Passage 56 / Espace culturel écologique, Paris, Franța 2009, Atelier d'architecture autogeree.

Den Norske Opera & Ballet, Oslo, Norvegia, 2008, Snøhetta. Foto: ©Erik Berg

returneze atunci când doresc. Prin intermediul acestei intervenții, un spațiu aflat în plin declin s-a transformat într-un punct de întâlnire nonconformist, cu o puternică încărcătură simbolică, oferind o emblemă pentru viitorul promițător al regiunii.

Pe lângă aceste două proiecte câștigătoare, s-au acordat mențiuni speciale pentru „Passage 56 / espace culture écologique”, Paris, Franța (atelier d’architecture autogérée); „Urban Activators: theater podium & brug Grotekerkplein”, Rotterdam, Olanda (Atelier Kempe Thill); „Casetas de pescadores en el puerto”, Cangas de Morrazo, Spania (Irisarri + Piñera); „Paseo Marítimo de la Playa Poniente”, Benidorm, Spania (Office of Architecture in Barcelona). Ceremonia oficială de premiere va avea loc în data de 11 iunie. / REKA ȚUGUI

Casetas de pescadores en el puerto, Cangas de Morrazo, Spania, 2008, Irisarri + Piñera.

Paseo Marítimo de la Playa Poniente”, Benidorm, Spania (Office of Architecture in Barcelona)

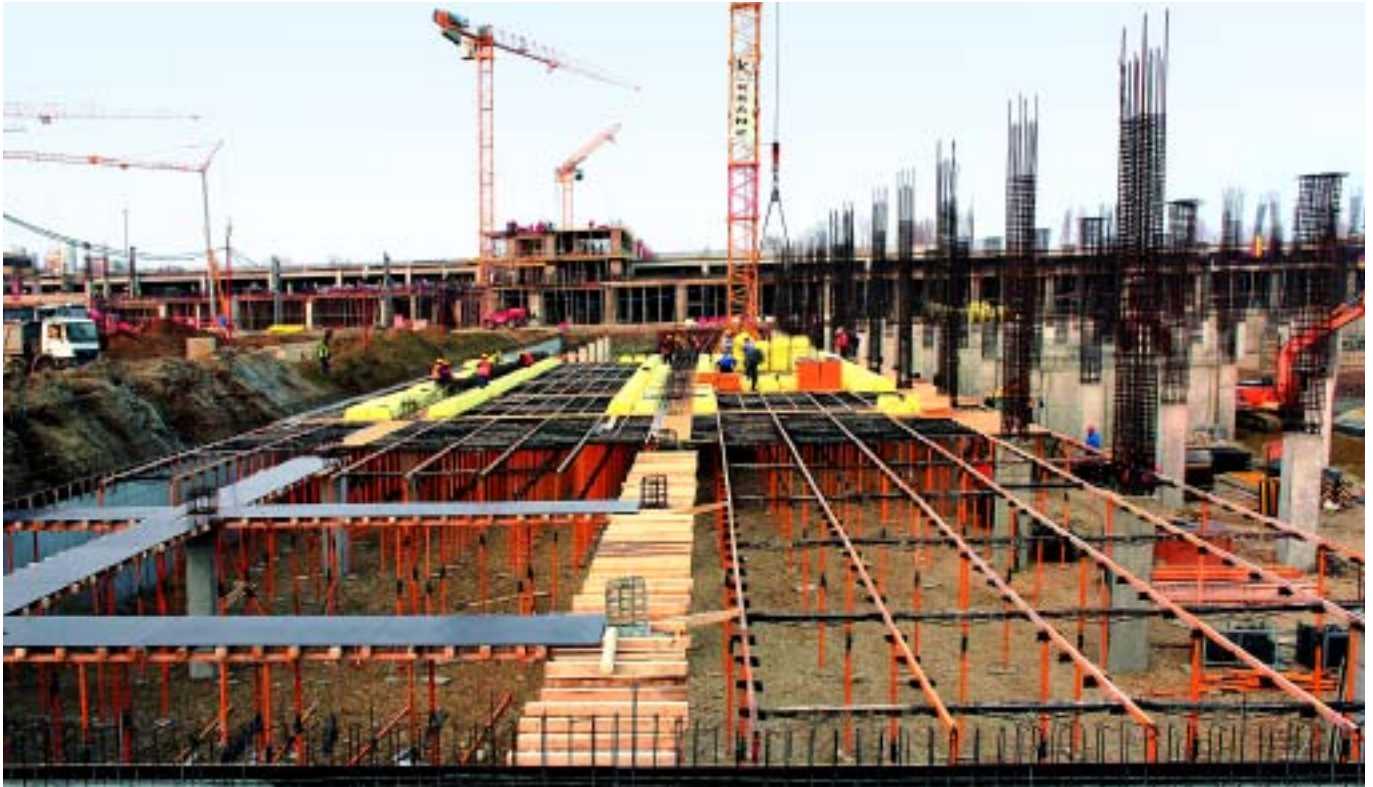
Urban Activators: Theater Podium & Brug Grotekerkplein, Rotterdam, Olanda, 2009, Atelier Kempe Thil.

www.publicspace.org
www.cccb.org

RECUB

SISTEM DE COFRARE

PENTRU PLANȘEE CASETATE

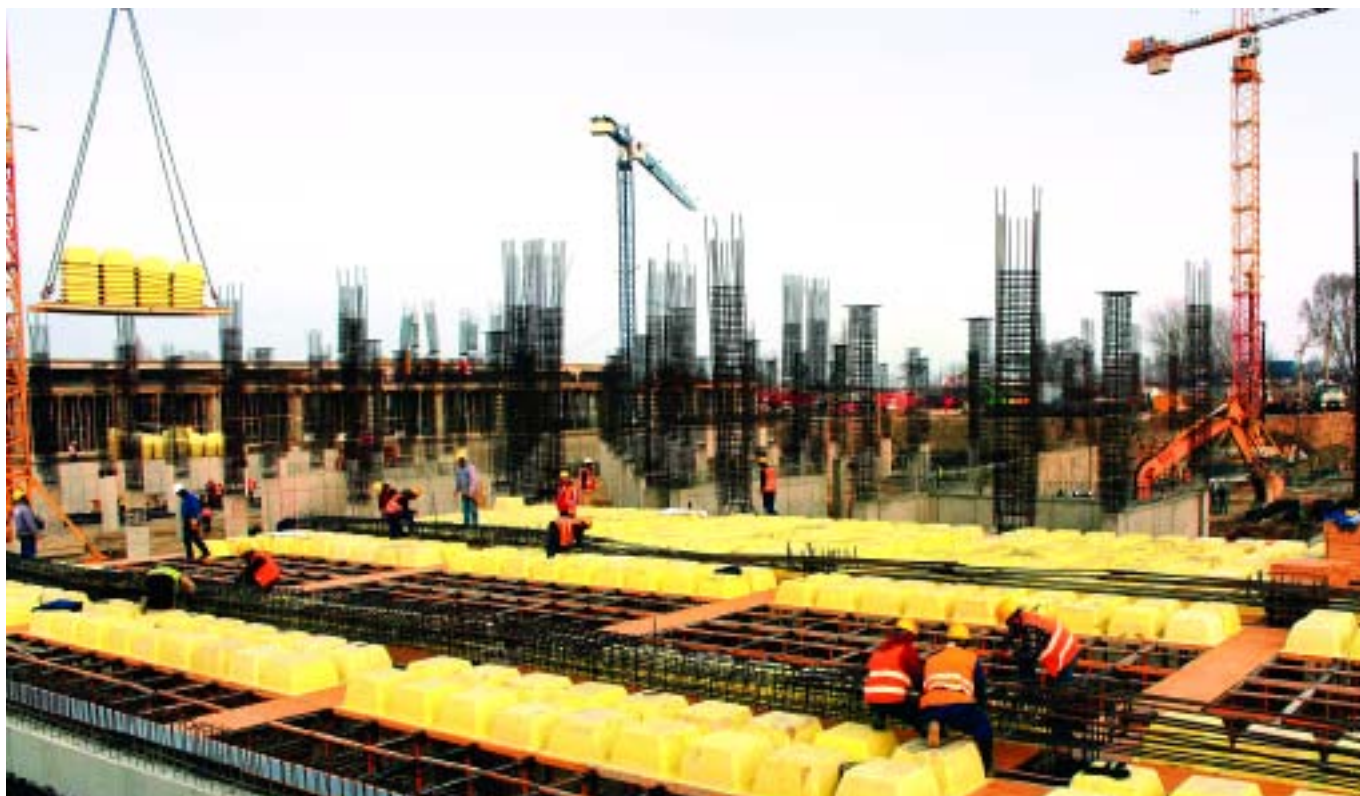
Sistemul RECUB, promovat de firma Ulma Cofraje, este compus dintr-o structură de cofrare pentru planșeu, realizată din popi și grindă metalică, și din sistemul de cuve recuperabile. RECUB permite realizarea unor suprafețe plane cu înălțimi între 2 și 6 m, în funcție de tipul de popi de susținere utilizați.

De asemenea, sistemul are în componență grinzi metalice longitudinale și transversale, care se fixează cu elemente simple. Aceste grinzi susțin atât cuvele recuperabile, precum și extremitățile și jumătățile de cuve și/sau foaie cofrantă.

Dimensiunile cuvelor sunt de 750 mm x 800 mm, cu o înălțime de 350 mm.

Avantajele realizării unui planșeu casetat decurg atât din faptul că acesta permite o productivitate mare la montarea elementelor de cofrare și a armăturii, cât și în comparație cu sistemele clasice de planșeu, diminuând cantitățile de armătură și beton folosite.

Un alt avantaj este că materialele utilizate pentru cofrare, de tipul grinzilor secundare și cuvelor, se pot decofra în termen de 3-5 zile de la turnare, urmând a fi refolosite pentru

suprafetele următoare. Costurile alocate sistemelor de cofrare se diminuează cu 30-50% față de sistemele clasice. RECUB poate fi utilizat pentru parări, mall-uri, săli de conferințe sau complexe sportive. Una dintre lucrările de referință pentru care a fost folosit acest sistem este parcară de la Complexul Comercial REAL – Pallady, realizat de Conarg Construct. În cazul acesteia, suprafața pe nivel este de peste 15 000 de metri pătrați, clădirea având subsol și 2 etaje, totul fiind realizat într-un interval de numai 4 luni.

comercial: 0753.035.672; 0753.035.654
tehnich: 0753.098.202; 0753.098.204
birou@ulma-c.ro
www.ulma-c.ro

PREMIUL PRITZKER 2010 PENTRU SANAA

Arhitecții Kazuyo Sejima și Ryue Nishizawa, reuniți sub numele SANAA, au fost desemnați câștigătorii Premiului Pritzker 2010.

Chiar dacă scopul premiului este acela de a distinge în fiecare an un arhitect în viață, cei doi nu puteau fi numiți decât împreună, fiind practic imposibil de a delimita care dintre ei este responsabil pentru o anumită parte a unui proiect (fiecare clădire este rezultatul strânsei lor colaborări). De fapt, nu se întâmplă prima oară în istoria premiului ca doi arhitecți să fie numiți în același an, existând precedentul anului 1988, când au fost premiați Oscar Niemeyer și Gordon Bunshaft sau cel al anului 1988, în care Jacques Herzog și Pierre de Meuron au fost desemnați câștigători ai prestigiosului premiu. De asemenea, cei doi arhitecți se înscriu în rândul laureaților japonezi ai Premiului Pritzker, printre care se numără Kenzo Tange (1987), Fumihiko Maki (1993) și Tadao Ando (1995).

În anul 1995, Kazuyo Sejima (născută în 1956) și Ryue Nishizawa (născut în 1966) au pus bazele companiei japoneze de arhitectură SANAA, realizând o serie de clădiri inovatoare

21st Century Museum of Contemporary Art, Kanazawa, Japonia. Foto: ©SANAA

21st Century Museum of Contemporary Art, Kanazawa, Japonia. Foto: ©Hisao Suzuki, Courtesy of SANAA

Glass Pavilion, Toledo Museum of Art, Toledo, Ohio. Foto: ©Hisao Suzuki, Courtesy of SANAA

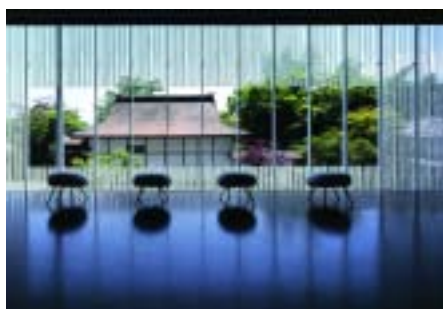
New Museum of Contemporary Art, New York. Foto: ©Hisao Suzuki, Courtesy of SANAA

atât în Japonia, cât și în alte țări: Germania, Marea Britanie, Spania, Franța, Olanda sau Statele Unite ale Americii. Exemple ale arhitecturii lor extrem de originale includ, printre altele, Rolex Learning Center în Lausanne, Elveția; Toledo Museum of Art's Glass Pavilion în Toledo, Ohio; New Museum of Contemporary Art, New York; Serpentine Pavilion în Londra; Clădirea Christian Dior din Tokyo; 21st Century Museum of Contemporary Art în Kanazawa, Japonia. Opera celor doi a fost prezentată atât în Europa, cât și în Statele Unite ale Americii, prin intermediul unor expoziții, conferințe și cursuri susținute la numeroase

universități de prestigiu. De-a lungul unei colaborări de 15 ani, arhitecții Kazuyo Sejima și Ruye Nishizawa au fost distinși cu o serie de premii, precum Arnold Brunner Memorial Medal din partea American Academy of Arts and Letters în 2002, premiul pentru design din partea Architectural Institute of Japan în 2006, Kunstpreis Berlin din partea Berlin Academy of Arts în 2007. O operă arhitecturală delicată, dar puternică, precisă și fluidă, ingenioasă, însă nu într-un mod fățiș; clădiri care interacționează în mod fericit cu mediul înconjurător și activitățile pe care le adăpostesc, creând o bogăție de experiențe; un limbaj arhitectural

original ce izvorăște dintr-o colaborare unică și creativă; o serie de clădiri remarcabile construite și perspectiva unor proiecte noi. Acestea sunt motivele afirmate de membri juriului în desemnarea câștigătorilor din acest an. Ceremonia de decernare a Premiului Pritzker va avea loc pe data 17 mai, pe insula Ellis din New York. / REKA TUGUI

www.pritzkerprize.com

O-Museum, Iida, Japonia. Foto: ©Hisao Suzuki, Courtesy of SANAA

O-Museum, Iida, Japonia. Foto: ©Hisao Suzuki, Courtesy of SANAA

CONCURS INTERNAȚIONAL DE ARHITECTURĂ

MARIBOR EPK 2012

Primăria orașului Maribor din Slovenia și Uniunea Arhitecților din același centru urban au anunțat câștigătorii concursului de arhitectură lansat în luna noiembrie a anului trecut pentru amenajarea malului râului Drava, ce traversează centrul localității.

Competiția internațională publică avut trei teme principale, pentru diferite programe de arhitectură: debarcader, pod pietonal și o nouă galerie de artă.

Proiectul câștigător pentru debarcaderul râului Drava a fost realizat de o echipă alcătuită din Francesco Sabatini, Francesco Deli, Aurelia d'Andria, Alessandro Carmine Console, Gina Oliva și Francesco Belvedere. Puntea plutoare de mari dimensiuni propusă de această echipă a pornit de la o idee foarte simplă, reușind totuși să ofere o nouă prezentă urbană deosebit de puternică.

În ceea ce privește podul pietonal, premiul întâi a fost acordat echipei spaniole Burgos & Garrido Arquitectos, S.L.P. Proiectul propus este în deplină armonie cu contextul istoric, dar și ac-

tual al sitului, precum și cu podul de oțel din vecinătate.

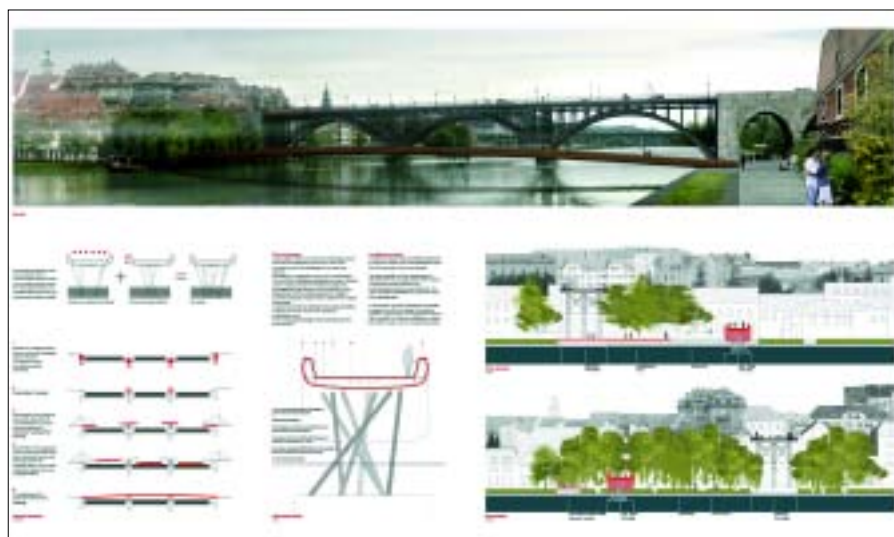
La secțiunea rezervată galeriei de artă, juriul a ales, în mod unanim, proiectul realizat de echipa maghiară condusă de Tamás Lévai și Ágnes Józszai. Elegantă, funcțională și deosebit de subtilă, clădirea propusă se integrează perfect în țesutul urban înconjurător.

Concursul face parte dintr-un amplu program de restructurare al orașului Maribor, ce va deveni în anul 2012 Capitală Culturală Europeană, vizând totodată și regenerarea urbană a localității pentru următorii 20 de ani. / REKA ȚUGUI

www.mb-arhitekti.si

Francesco Sabatini, Francesco Deli, Aurelia d'Andria, Alessandro Carmine Console, Gina Oliva și Francesco Belvedere

Burgos & Garrido Arquitectos, S.L.P

Tamás Lévai și Ágnes Józszai

MODERN. DURABIL. TECTURA.

Arhitectura modernă a secolului 21 are un nou reprezentant: țigla Tectura.
Design minimalist. Linii moderne. Adaptabilitate. Durabilitate. Acestea sunt atuurile
Tectura care sfidează provocările vremii și rutina în design.

Cu suprafața Protector, țigla Tectura acționează ca un scut împotriva condițiilor
extreme de vreme, păstrându-și în același timp rafinamentul specific Bramac.

www.bramac.ro

**SUPRAFAȚA
PROTECTOR**

CU 6 FACTORI DE PROTECȚIE

SPUNE-I ACOPERIȘULUI PE NUME: **BRAMAC**

AUSTROTHERM

În viitorul apropiat, certificatele de performanță energetică vor conta foarte mult în cadrul tranzacțiilor imobiliare. Acestea vor fi obligatorii nu doar pentru vânzări sau închirieri, ci și la succesiuni sau asigurări. Locuințele vor fi clasificate conform standardelor europene: cele mai performante vor face parte din onorabila clasă A, pe când codașele se vor strădui să-și păstreze denumirea de „locuințe”, afișând un rușinos F sau G. Cum piața imobiliară este tot mai dură, va fi greu să negociezi scoțând la vânzare sau închiriere o proprietate de clasă inferioară, chiar C sau D, așa cum sunt încadrate cele mai multe locuințe din România. Însă, dincolo de efectele acestor certificate pe piața imobiliară, scopul final al legislației este reabilitarea termică a locuințelor.

Prețul utilităților, în special al energiei termice pentru încălzire (circa 57% din totalul utilităților), a atins un nivel care nu poate fi neglijat. O parte importantă a consumului reprezintă pierderi cauzate de ineficiența unor locuințe nereabilitate termic, necorespunzătoare standardelor europene și românești.

Prin lege, proiectanții de locuințe sunt obligați să recomande soluții de izolare termică astfel încât consumul mediu anual pentru încălzire, apă caldă și iluminare să nu depășească 100 kWh/mp. În realitate, locuințele din România consumă între 180 și 240 kWh/mp. Potrivit unui studiu privind securitatea energetică, elaborat de Institutul European din România, 30-35% din consumul de resurse primare înseamnă de fapt pierderi, jumătate din această risipă fiind înregistrată în sectorul rezidențial.

Prin urmare, singura posibilitate de a redresa situația rămâne reabilitarea termică.

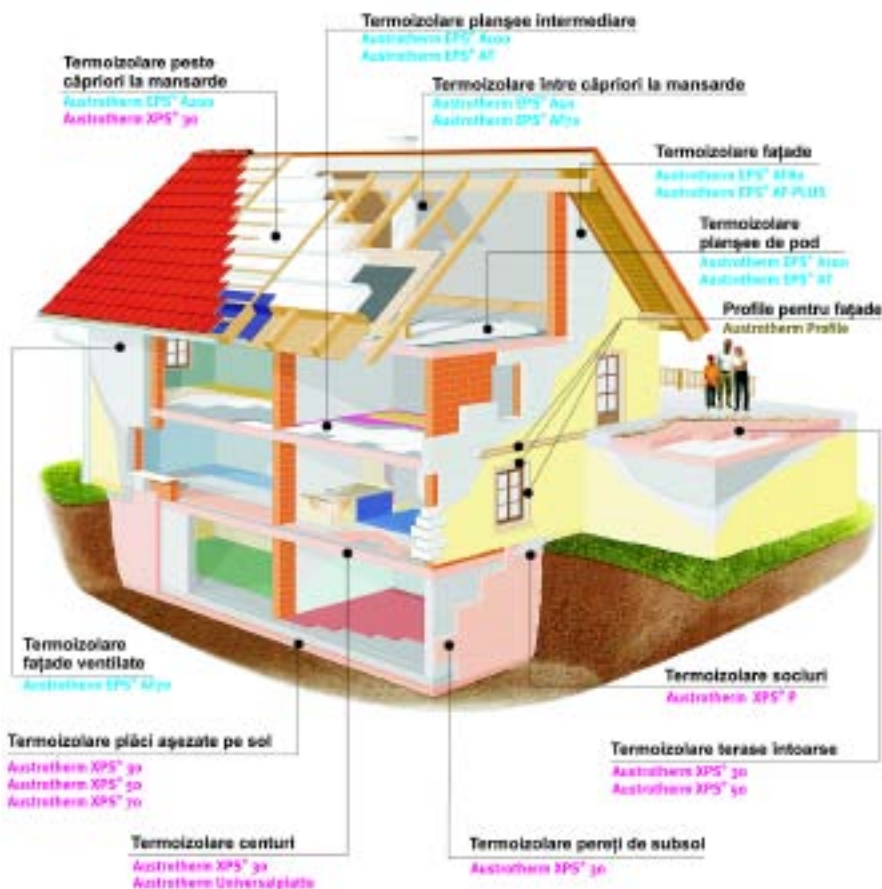
Dacă facem bilanțul costurilor de întreținere pentru o locuință unifamilială dotată cu sistem termoizolant de 5 cm, acestea vor fi, pentru sezonul rece, cu 44% mai mici decât în cazul unei locuințe neizolate. Dacă izolația termică este de 10 cm, costurile de întreținere vor fi reduse cu 68%.

Specialiștii ne atrag atenția că izolarea unei locuințe trebuie gândită ca o anvelopă termică, de la fundație până la acoperiș. Austrotherm, unul dintre producătorii de materiale termoizolante consacrați atât pe piața europeană, cât și în România, recomandă folosirea produselor adecvate fiecărei izolații termice în parte.

pentru confortul locuințelor

Izolații corecte cu Austrotherm

Pentru zona de fundație, subsol și soclu, se recomandă folosirea produselor din polistiren extrudat (XPS), pentru pereții exteriori, polistirenul expandat (EPS), iar pentru acoperișuri sau terase, atât EPS, cât și XPS, în funcție de sistemul ales. Pentru o izolație impecabilă împotriva umezelii din locuințe este necesară, pe lângă termoizolarea pereților, și o drenare corespunzătoare a zonelor de subsol, în vederea izolării acestora. De fapt, măsurile de izolare termică trebuie să înceapă chiar din subsol, respectiv cu pereții de la baza acestuia. Astfel, se diminuează nu numai pierderile de căldură din subsolurile încălzite sau neîncălzite, ci și formarea unor punți termice la planșeele subsolului.

Dorința de utilizare optimă a spațiului din subsol sub forma unei camere – pentru hobby-uri, pentru amenajarea unei saune sau a unei camere de lucru – necesită investiții majore, în cazul subsolului nu a fost izolat termic încă din stadiul construcției locuinței. Utilizarea plăcilor de XPS Austrotherm asigură termoizolarea eficientă din subsol până la acoperiș, acolo unde sunt încărcări mecanice extreme și un grad de umiditate mare.

Avantajele utilizării polistirenului extrudat sunt:

1. reducerea costurilor de întreținere și protecție pentru mediul înconjurător prin reducerea consumului de energie;
2. rezistență la compresiune (poate fi utilizat și pentru termoizolarea subsolurilor, soclurilor și acoperișurilor tip terasă pe care se pot amenaja spații verzi sau parcări);
3. porozitate închisă, nepermițând transferul de vapori;
4. indiferent de condițiile climatice, își păstrează capacitatea de termoizolare, chiar și în spații cu umiditate ridicată, având rezistență mare la îngheț/dezghet;
5. aplicare ușoară – datorită greutateii mici a plăcilor;
6. împiedică infiltrațiile de apă;
7. durată de viață foarte mare a produselor;
8. ignifug.

Prin aceste îmbunătățiri aduse locuinței, se obține o clasă energetică favorabilă.

LES CONTRATS DE QUARTIER

Contractele de cartier sunt programe de revitalizare urbană inițiate de regiunea Bruxelles-Capitale, pentru a rezolva problemele numeroaselor cartiere dezechilibrate sau defavorizate, o consecință a fracturilor sociale și teritoriale generate de mutațiile socio-economice și urbane post-industriale (declanșate începând cu anii '60).

Aceste programe prevăd diferite operațiuni de realizat în cadrul aceluiași cartier, acțiuni desfășurate pe o perioadă de patru ani. Operațiunile constau în: reabilitarea locuințelor existente, crearea de noi locuințe, reabilitarea sau crearea de spații rezervate activităților artisanale sau industriale, complementare funcțiilor rezidențiale, reamenajarea spațiilor publice, crearea și dezvoltarea infrastructurii și dotărilor de cartier, socio-culturale, sportive și altele. Desfășurarea proiectelor implică două etape distincte: perioada de pregătire, care durează nouă luni și perioada de punere în operă, care durează patru ani, cu posibilitatea de extindere cu încă doi ani, pentru finalizarea șantierelor. În fiecare an, guvernul regiunii Bruxelles-Capitale publică lista cartierelor ce pot beneficia de acest program. Pentru alegerea acestora,

sunt luate în considerare criteriile care se referă în același timp la imobile, spații publice și la situația socială a locuitorilor. Pentru fiecare contract de cartier, proiectul este elaborat de primărie sau de un birou de studiu desemnat. Pentru că programul răspunde nevoilor cartierului, primăria ține cont de avizul locuitorilor din acel cartier și al celor care lucrează în acea zonă. Aceste avize se dau în cadrul Adunărilor Generale sau în cadrul comisiilor locale de dezvoltare integrată, ce se reunesc de minimum trei ori în faza elaborării proiectului și de două ori în faza de punere în operă. Acest organism implică reprezentanți ai administrației locale, locuitori și asociații. După faza de elaborare, are loc ancheta publică, ce se desfășoară timp de 15 zile, ocazie cu care publicul poate emite opinii ce pot conduce la modificarea proiectului. Obiectivul urmărit în această fază a proiectului este realizarea documentației de bază. Această documentație cuprinde un diagnostic al cartierului și stabilește care sunt acțiunile prioritare. Rolul acestei participări este unul consultativ și informativ. În unele cazuri, poate deveni și operativ. Operațiunile sunt grupate în cinci componente distincte. Pe de o parte, se urmărește crearea de locuințe sociale prin renovarea, construirea sau reabilitarea locuințelor din imobilele deținute de administrația locală sau care urmează a intra în proprietatea acesteia. Locuințele astfel create rămân în patrimoniul public. Prin aceasta se dorește creșterea parcului locativ pentru a oferi mai bune condiții de locuire familiilor care nu își permit să investească într-o locuință pe piața privată. Se acordă prioritate construcțiilor ce necesită renovare. Pe de altă parte, se află operațiunile de construire de locuințe contractante. Administrația locală achiziționează sau ia în arendă un imobil sau un teren pentru a-l atribui unui investitor public sau

Vedere de ansamblu asupra centrului capitalei Bruxelles. Foto: ©Loredana Brumă

Mixitate urbană. Foto: © Loredana Brumă

privat la un preț inferior valorii sale reale. Investitorul realizează, în trei ani, locuințe al căror preț permite achiziționarea de către familii al căror venit anual nu poate depăși o anumită sumă. Obiectivul operațiunii este acela de a încuraja investițiile private în aceste cartiere și de a asigura o anumită mixitate socială.

De asemenea, sunt luate în considerare operațiuni de tip parteneriat public-privat. Administrația locală ia în arendă (pentru o perioadă de maximum 40 de ani) o parte dintre locuințele realizate de un investitor privat – maximum 75% și le închiriază ca locuințe sociale.

Locuințele ce rămân în proprietatea investitorului privat nu sunt supuse nici unei restricții. Obiectivul este acela de a încuraja investiția privată în cartiere defavorizate și de a garanta investitorului un anumit beneficiu pentru operațiunea imobiliară.

Crearea sau reamenajarea spațiilor publice este un alt deziderat al acestui program. Se urmăresc reabilitarea sau dezvoltarea elementelor cum ar fi trotuare și drumuri, piețe, intersecții, spațiile aferente școlilor și locuințelor, îmbunătățirea sistemului de iluminat public și creșterea suprafeței de spații verzi.

Nu în cele din urmă, este luată în considerare revitalizarea socio-economică a cartierului.

Stradă dintr-un cartier vechi. Foto: © Loredana Brumă

Prima parte a acestui obiectiv urmărește crearea și îmbunătățirea infrastructurii sau a dotărilor de proximitate puse la dispoziția locuitorilor: săli polivalente, săli de sport, creșe, centre pentru ocuparea forței de muncă. Alte inițiative ce vizează coeziunea socială sunt puse în operă atunci când necesitățile sunt clar specificate și corect diagnosticate.

Unul dintre avantajele acestor reglementări rezidă în posibilitatea de a realiza un melanj între programe precum cele de tip rezidențial, dotări publice, zone pentru activități comunitare, spații pentru asociații. Acest gen de mixitate ar fi de neconceput pentru un investitor privat, pentru care viabilitatea investiției constituie o prioritate. Administrația locală, prin intermediul acestui tip de programe, poate îmbunătăți infrastructura cartierelor, crește numărul de locuințe cu caracter social și îmbunătățește mediul de viață la nivel comunitar. / LOREDANA BRUMĂ

AMENAJĂRI EXTERIOARE, APARTAMENTE ȘI SEDII DE ASOCIAȚII LA RUE DE COURTAI 40 BRUXELLES

reabilitarea clădirii abandonate. Astfel, s-a recurs la transformarea etajelor în două apartamente pentru familii numeroase și amenajarea parterului pentru a fi destinat asociațiilor de cartier. Antrepozițul a fost demolat pentru a elibera terenul, în vederea dezvoltării a patru grădini: două cu caracter privat, destinate celor două locuințe și două cu caracter public, destinate activităților educative desfășurate de școală. Partea din dreapta vechii papetării a fost completată de o extindere nouă ce a completat spațiul aferent celor două apartamente. Ansamblul rezultat combină diferite materiale precum cele aparținând vechii clădiri industriale și cele rezultate în urma extinderii. Corpul nou construit este placat cu lemn exotic – padouk, cu fațada laterală îmbrăcată într-o structură metalică, suport pentru dezvoltarea vegetației menite a transforma peretele într-o grădină verticală. Parapetul metalic ce delimitează spațiul public de cele patru curți a fost realizat din gabioane metalice, unele cu piatră de râu, altele cu vegetație agățătoare, precum viță-de-vie și kiwi. În curte, apar numeroase elemente noi precum banchete de lemn, o mică grădină botanică și o copertină verde, elemente ce întăresc conceptul general. Prin aportul de vegetație, deficitărilor în această zonă, această soluție îmbunătățește calitatea spațiului public și redă comunității o zonă care până nu demult era neprietenoasă și ineficient utilizată. / LOREDANA BRUMĂ

În cadrul programului de revitalizare urbană „Les Contrats de quartier”, proiectul „Crystal-Étangs Noirs”, dezvoltat de administrația Molenbeek-Saint-Jean, a permis dezvoltarea unei serii de proiecte de mixitate a inițiativelor de reabilitare. Este cazul acestui proiect, realizat de arhitecții Nathalie Matz și Frédéric Haucotte, care a stat la baza transformării mai multor parametri locali: strada abordată și vecinătățile imediate, o veche clădire abandonată, școala din cartier și amenajările aferente, având efecte majore asupra ambiantului general din zonă. Administrația locală deținea o papetărie veche, abandonată, o clădire cu arhitectură tipic industrială. În completarea acesteia, se afla un mare antrepozit și școala din cartier. Principalul obiectiv al proiectului a fost

Detaliu extindere clădire existentă. Foto: © Cornel Radu-Loghin

Perspectivă generală asupra ansamblului construit. Foto: © Cornel Radu-Loghin

ANSAMBLU DE APARTAMENTE ȘI SPAȚII COMERCIALE PLACE LIEDTS 21 BRUXELLES

Radical și delicat în același timp, proiectul realizat de arh. Mario Garzaniti a stârnit numeroase controverse de-a lungul timpului, fiind una dintre puținele lucrări din istoria recentă a Bruxellesului care să fi provocat o dezbateră cu privire la fenomenul arhitectural.

Amplasat în cadrul uneia dintre cele mai populate piețe din Schaarbeek, pe o parcelă cu o amprentă de 57 mp la sol, ce aștepta o intervenție încă din vremea războiului, ansamblul de apartamente se dezvoltă într-un spațiu mic și dificil, poziționat cu fața spre liniile de tramvai,

într-un context urban extrem de animat, expus și zgomotos.

Configurația particulară a parcelei de colț a condus spre o soluție masivă și densă, în vederea stabilirii unui semnal cât mai puternic pentru acea zonă.

Fațada din oțel pre-patinat afișează o culoare caldă și o textură satinată marcantă. Clădirea cuprinde o suprafață de 280 mp. Cele patru niveluri de apartamente sunt conectate de o casă a scării accesibilă prin corpul învecinat, anexat proiectului global. La parter se desfășoară activități comerciale. Planul triunghiular al apartamentelor grupează spațiile în jurul unui nucleu central. Spațiul interior este flexibil și permite amenajări multiple.

Mulți dintre locuitori consideră că această clădire este una ermetică și independentă de vecinătățile sale. Cu

toate acestea, ea nu se dorește a fi nici egocentrică, nici provocatoare. Imobilul se raportează la cartier, vorbind despre frontul continuu de fațade, prin preluarea proporțiilor existente și traduce o poveste printr-un act solitar, controversat, dar inevitabil în cele din urmă.

În ciuda ostilităților la nivel local, proiectul s-a bucurat de un mare succes pe plan internațional, devenind unul dintre cele mai relevante exemple cu privire la potențialul și impactul unei construcții dezvoltate în cadrul programului de revitalizare urbană „Les contrats de quartier”. / LOREDANA BRUMĂ

Foto: © Cornel Radu-Loghin

Foto: © Cornel Radu-Loghin

Foto: © Cornel Radu-Loghin

Teatrul Național al Chinei, Beijing

O INSULĂ DE STICLĂ

Proiect: Paul Andreu, împreună cu ADPI și BIAD

Foto: ©Paul Maurer

Text: Anca Rotar

Bruno Taut, unul dintre primii arhitecți care au atras atenția asupra importanței cruciale a folosirii sticlei în arhitectură, afirma la începutul secolului trecut: „Dacă aspirăm la ridicarea culturii noastre la un nivel superior, suntem obligați, orice ar fi, să transformăm arhitectura. Iar acest lucru este posibil doar dacă renunțăm la caracterul închis al încăperilor în care trăim. Este nevoie în consecință să creăm arhitecturi folosind sticla, pentru a lăsa lumina soarelui, a lunii și a stelelor să pătrundă în interior”.

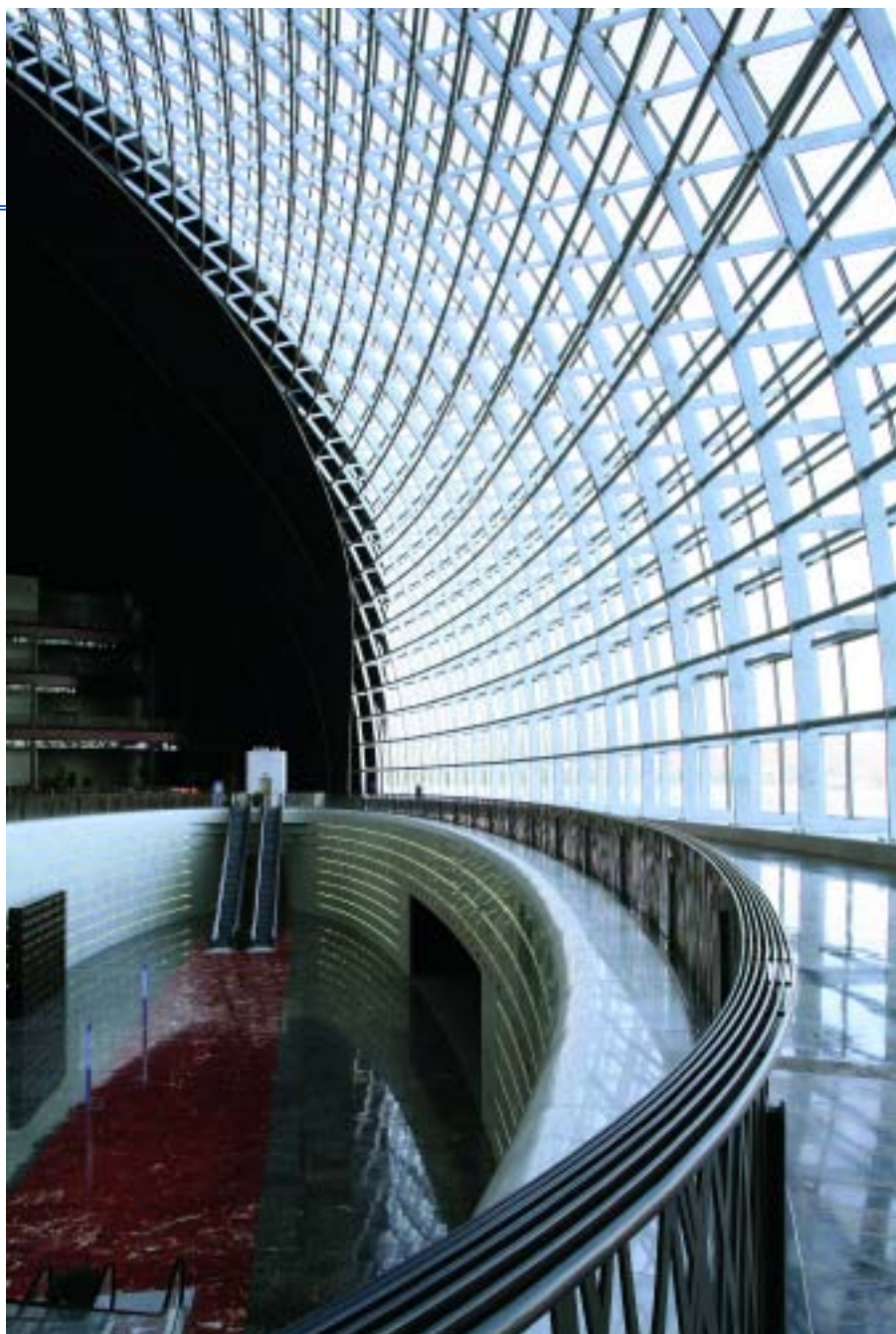

În prezent, sticla, în ipostaza ei de material de construcție, este omniprezentă, iar producătorii se întrec pentru a oferi cele mai bune performanțe, combinând rezistența și inovația. De la Frank Gehry la Zaha Hadid și Jean Nouvel, marile nume ale arhitecturii contemporane au ales să lucreze cu sticla produsă de Saint-Gobain Glass, care, dincolo de aspectul inovator, aduce siguranță, forță și eficiență energetică. Mai mult decât atât, ea asigură iluminarea naturală a interioarelor și, în același timp, protecție solară pe timpul verii și izolare termică iarna, garantând confortul fizic și psihic al celor care utilizează clădirile în fiecare zi. Francezul Paul Andreu, celebru pentru Arche de la Défense, dar mai ales pentru proiectarea mai multor aeroporturi în întreaga lume, printre care Charles

de Gaulle și Orly, la Paris, s-a alăturat arhitecților care au acordat votul de încredere companiei Saint-Gobain Glass prin clădirea Teatrului Național al Chinei din Beijing.

Inaugurată în decembrie 2007, după aproape șase ani de la demararea lucrărilor, clădirea ocupă o suprafață totală de 149.500 mp și se situează în vecinătatea Marelui Palat al Poporului și la numai 500 de metri de Piața Tiananmen și de Orașul Interzis. Prezentă în același timp puternică – afirmându-și cu fermitate individualitatea într-un spațiu încărcat de istorie – și delicată, aproape eterică, Teatrul Național al Chinei apare ca o insulă de sticlă în mijlocul unui lac artificial, creând iluzia că s-a ridicat chiar din apele acestuia. Învelișul, realizat din titan, descrie o elipsă perfectă, măsurând 213 m de la

est la vest, și este împărțit în două printr-o uriașă cortină de sticlă, cu o bază de 100 m. Compact, misterios și, totuși, transparent, exteriorul anunță trecerea din existența cotidiană spre una a viselor și a ficțiunii. Deși, în sine, impunătoare, cortina de sticlă „temperează” impresia de monumentalitate prin faptul că le permite oamenilor să privească înăuntru, dezvăluindu-le teatre, magazine, locuri de relaxare și de expunere – pe scurt, un adevărat cartier în miniatură. Ca într-un joc cu transparențe și opacități, titaniumul protejează și acoperă clădirea, lăsând să se ghicească spații ascunse. În schimb, interiorul este dominat de transparență: sala de operă, cu 2.416 locuri, sala de concerte, cu 2.017 locuri și cea de teatru, cu 1.040 de locuri, nu sunt închise – așa cum ar cere, de obicei un astfel de program de arhitectură –, pereții parțial transparenți dezvăluind mișcarea audienței. De altfel, sticla este prezentă și în piețele interioare și în zona de lounge, astfel încât clădirea apare ca un organism viu, o vietate marină stranie, ale cărei mașinațiuni interioare sunt

expuse, prin pielea străvezie. Mai mult, învelișul exterior „rezonează” cu schimbarea condițiilor de lumină, asemenea unui cristal cu nenumărate fațete, materialele modificându-și culoarea în timpul zilei și al nopții. Construcție emblematică pentru începutul de secol XXI, a cărei plurivalență o întruchipează perfect, Teatrul Național al Chinei din Beijing reprezintă, în același timp, o nouă dimensiune a folosirii sticlei în arhitectură.

Arhitectul Paul Andreu și Saint-Gobain Glass au oferit Beijingului o nouă clădire de referință, imediat recognoscibilă prin forma ei unică. Prin deschidere și transparență, Teatrul Național creează un dialog incitant, dinamic, între vechi și nou, un icon atât pentru locuitorii orașului, cât și pentru numeroșii turiști care vizitează în prezent China.

- 1, 2. Vederi de ansamblu, pe timp de noapte și respectiv, de zi.
- 3, 4, 6. Imagini din interiorul galeriei subacvatice.
5. Iluzie optică creată de întâlnirea dintre structura de sticlă și lacul artificial.
7. Impresionanta structură de metal care susține cortina de sticlă.

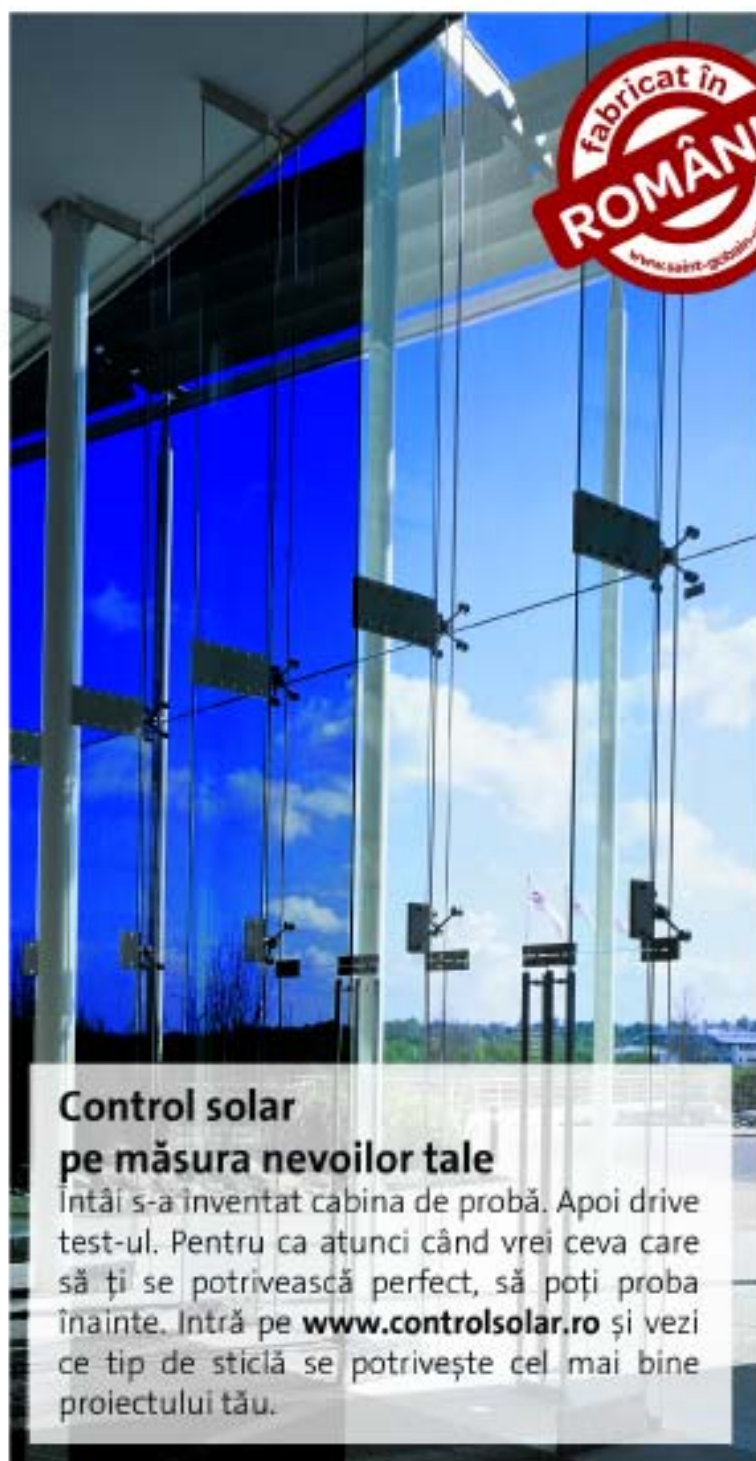
Simulator sgg COOL-LITE® ST

Vedere: exterior interior

Condiții atmosferice: senin înnorat

Tip de sticlă:

- SGG COOL-LITE® ST 108
- SGG COOL-LITE® ST 120
- SGG COOL-LITE® ST 136
- SGG COOL-LITE® ST 150
- SGG COOL-LITE® STB 120
- SGG COOL-LITE® STB 136
- SGG COOL-LITE® ST 408
- SGG COOL-LITE® ST 420
- SGG COOL-LITE® ST 436
- SGG COOL-LITE® ST 450

Control solar pe măsura nevoilor tale

Întâi s-a inventat cabina de probă. Apoi drive test-ul. Pentru ca atunci când vrei ceva care să ți se potrivească perfect, să poți proba înainte. Intră pe www.controlsolar.ro și vezi ce tip de sticlă se potrivește cel mai bine proiectului tău.

PRIOR & BOOKS

SELF-FAB HOUSE

Self-fab house
Pret: 123 lei

SELF-SUFFICIENT HOUSING

Self-sufficient housing
Pret: 123 lei

Verb Matters
Pret: 160 lei

Verb Crisis
Pret: 160 lei

Verb Processing
Pret: 93 lei

Verb Natures
Pret: 160 lei

Verb Conditioning
Pret: 93 lei

Nume/Prenume: _____

Numele instituției: _____

Adresa de livrare: _____

Telefon: _____

E-mail: _____

10%
discount

Trimiteti formularul decupat prin poșta la adresa:
PRIOR & BOOKS
Depozit de carte: Str. Răspântiilor 32
Sector 2, București
și aveți **10% reducere***.

* Taxele de curierat sunt suportate de cumpărător.
Plata cărților se face cash Ramburs la Curier.

Vă rugăm bifati titlul pe care doriți să îl comandați.

igloodigital

cf?

bn

din apr poti citi digital

C?

revista igloo 😊

unde?

pe www.igloo.ro

lol, thx

RADU TEACĂ

proiecte 1990-2010

iglooprofil

Cel mai nou album din colecția iglooprofil
în librării din 7 mai
Eveniment de lansare:
Sala Dalles, 6 mai, ora 18.30

iglooprofil